

KURJER WILEŃSKI

wraz z Kurjerem Wileńsko - Nowogródzkim

Im gorzej — tym lepiej

Zrobiło się gorąco! Przed tak zwanym kryzysem kulawy pies nie interesował się ubogimi Ziemią Wschodnimi. Zamożniejsi współziomkowie z za Bugu mieli dość własnych spraw na głowie i na t. zw. „dzikie Kresy“ zapatrywali się jak na mało interesującą kolonię.

Dopiero jak przycisnęła bieda, jak zrobiło się ciasno, zaczęto robić odkrycia, zaczęto rozumieć znaczenie tej 1/3 państwa polskiego, która leży nad Niemnem, Wilną i Prypecią. Poprawa gospodarcza, jak to sygnalizują niektórzy, wyraźnie się ujawniła na wschodzie i północno-wschodzie Polski, niż gdzieindziej, wskutek czego dziś jesteśmy, co tu mówić, przedmiotem ogólnego zainteresowania.

Tu przemysł sztuka rynków zbytu, rzemiosło i drobny handel z Poznańskiego — warsztatów pracy po miasteczkach, powstają przetwórcie, cukiernie, fabryki, przedsiębiorstwa handlowo-eksportowe, budzi się ruch straganiarski, odradza się samorząd gospodarczy, buduje się drogi, po drogach coraz częściej widokiem jest wieśniak na rowerze, wreszcie liczba abonentów radiowych w ciągu roku skończyła z trzydziestu kilku tysięcy na przeszło 50 tysięcy.

Odechnęliśmy! Można z większą ufnością spojrzeć w przyszłość. Udało się ruszyć z martwego punktu. Ale właśnie dlatego, że już ruszyliśmy, że bezwład i bezczynność zostały przezwyciężone, że mnóstwo nowych sił już dziś stanęło do pracy obok starych, steranych trudami działaczy, dopiero w całej okazałości ukazał się naszym oczom ogrom zadań do wykonania.

Podniesienie gospodarcze, jak słusznie codziennie podkreśla jedno z pism wileńskich, jest tylko środkiem, jest zagadnieniem wtórnym, a tymczasem leżą odlogiem inne sprawy, może nawet ważniejsze, bez których żadne inwestycje nie będą się rentować. Jest to sprawa podniesienia kulturalnego poziomu, zyciowości, związania jej na zawsze z Polską.

Na tle zwykłego tylko skonstatowania tych niedomagań na naszym terenie z dziedziny zagospodarzenia, ludzie, stykający się z nimi po raz pierwszy, wykazują najczęściej bardzo słabe nerwy i wynajdują w odruchach środki zaradcze, które inaczej jak „rozpaczyliwymi“ nie można nazwać.

Nie tylko zresztą ludzie nowi, przybysze od niedawna. Czasem i autochtoni, gdy widzą jak wiele jest do zrobienia i jak mało się robi nie mogą wytrzymać i zdradzają skłonność do popełniania kroków desperackich. Czy trzeba szukać daleko przykładów? Przecież każda poczta przynosi pod tym względem do naszej redakcji coraz to nowe rewelacje.

Ledwie trochę ruszyła naprzód radiofonizacja wsi, aż tu okazuje się, że zaczęto akurat od odwrotnego końca, niż trzeba, że potrzebne są wielkie inwestycje i conajmniej kilka nowych stacji, które by tę wieść mogły obsłużyć. Stacje zaczynają budować, a tymczasem w deletonach dźwięczy już propaganda bolszewicka. U rzeczowników polskich nerwy nie dopisują. Jeżeli tak ma wyglądać radiofonizacja,

niech jej lepiej wcale nie będzie — powiadają. Na drogach pojawiła się młodzież wiejska na rowerach, w każdym miasteczku dobrze się rozwija i prosperuje sklep z rowerami i częściami do rowerów. Objaw dotąd nie spotykany i pocieszający, ale... Ale podobno z rowerów także korzystają agitatorzy bolszewicy. A więc? Więc „ABC“ domaga się niemalże ograniczenia na wschodzie obrotu rowerami.

Za pośrednictwem ulotek też rozprzestrzeniają tę hasła wywrotowe. Można by się zacząć cieszyć, że u nas analfabetów jest od 30—55%. Przynajmniej nie dojdzie do nich propaganda ta droga.

Drogi są coraz lepsze. No tak, ale to przyczynia się do wzmożonego ruchu agitatorów-cyklistów.

Meliorują błota. Strach Przecież w ten sposób niszczy się przeszkody naturalne na wypadek wojny.

Przykłady te można by umoczyć bez końca. Są one na prawdę przerażające, nie dlatego, że na naszym terenie jest tak wyjątkowo dużo do zrobienia, ale dlatego, że zaczyna sobie nieznacznie, pomalutką, zyskiwać prawo obywatelstwa fatalna zasada „im gorzej, tym lepiej“.

Wtedy, kiedy było na prawdę źle, kiedy na prawdę nie było żadnych wyraznych nadziei na poprawę, nie było żadnej aszady. Ludzie w ogóle tym rzeczami nie interesowali się, nie dostrzegali. Dziś, gdy zbieramy plony tego braku zainteresowania, ale trzeba to przyznać obiektywnie, zaczynamy się ruszać, całemu szeregowi osób nie dopisują nerwy.

Na zasadę „im gorzej, tym lepiej“ nie godzimy się, no, ale że w ogóle zaczynają się wreszcie pojawiać jakieś zasady — chwala Bogu.

Piotr Lemiech

Fragment z serdecznego powitania przez społeczeństwo m. Wilna wracających z manewrów oddziałów garnizonu wileńskiego. Na czele powracającego wojska widzimy gen. Skwarczyńskiego.

Dodatki do układu w Nyon Pomoc i obrona dla wszystkich statków

GENEWA (Pat). Dziś o godz. 12.30 podpisany został przez przedstawicieli 9 państw w siedzibie delegacji francuskiej, w obecności ministra Delbosa występującego w charakterze przewodniczącego

konferencji w Nyon, dodatkowy układ, dołączający samoloty i okręty, z wyjątkiem łodzi podwodnych. Układ ten zapewni „pomoc i obronę“ wszystkim statkom, zaatakowanym przez samoloty lub okręty, przy pogwałceniu zasad międzynarodowego prawa, ustalonego przez traktat w Londynie. Zarządzeniem tym nie podlegają statki, płynące pod flagą hiszpańską. W wypadku, jeśli zaatakowane nastąpi przez okręt, przewyższający tonażem i uzbrojeniem okręty patrolujące, mogą one wezwać na pomoc inne okręty wchodzące w skład patrolu.

Porozumienie między serbską a chorwacką opozycją

BIAŁOGÓRD (Pat). Wiadomość o wstępnym porozumieniu między zjednoczoną opozycją serbską, a opozycją chorwacką, jest żywo komentowana w kołach politycznych stolicy. Według informacji z dobrych źródeł, przedstawiciele obu ugrupowań w czasie rozmowy, odbytej wczoraj w Zagrzebiu, porozumieili się co do rozwiązania głównych aktualnych zagadnień politycznych.

„Echo strajku chłopskiego“

NOWY SĄCZ (Pat). W czasie odbywających się targów w powiecie nowosądeckim zanożowano parę wypadków usiłowania przeskoczenia w braniu udziału chłopów w tych targach.

W dniu dzisiejszym odbyła się rozprawa przeciwko oskarżonemu Szabl. Sąd skazał oskarżonego z art. 251 K. K. na karę 6 miesięcy więzienia bez zawieszania wykonania kary.

Zniesienie kontroli wybrzeży Hiszpanii

Anglia i Francja uznały że istnieją sprawy poważniejsze

LONDYN (Pat). Agencja Reutersa donosi, że W. Brytania i Francja zdecydowały się zaniechać wykonywania kontroli morskiej u wybrzeży Hiszpanii. Rządy brytyjski i francuski powzięły tę decyzję, wychodząc z założenia, że okręty zajęte wykonywaniem patroli nieinterwencyjnych powinny być przeznaczone do spełniania pilniejszego i bardziej ważnego zadania, a mianowicie zwalczania korsarstwa na morzu Śródziemnym. System obserwacji, polegający na przebywaniu międzynarodowych kontrolerów w portach i na statkach, został nie nadal utrzymany.

Decyzja ta została powzięta bez zwoływania zebrania komitetu nieinterwencji, gdyż W. Brytania i Francja, będące jedynymi mocarstwami, przeprowadzającymi morskie patrole, uważają, iż są w pełnym prawie

decydowania o przeznaczeniu swych okrętów. Od tej chwili kontroli nieinterwencyjnej podlegać będzie jedynie granica francusko-hiszpańska.

Powstańcy ewakuują Santander

SANTANDER (Pat). Agencja Havasa donosi, że władze powstańcze przeprowadzają popłeschnie ewakuację cywilnej ludności, która schroniła się do Santandera w okresie zajmowania prowincji San

fander i Bilbao przez wojska powstańcze. W ciągu 12-tu dni ewakuowano około 20.000 uchodźców w większości kobiet i dzieci.

Wojska rządowe podpalają miasteczka

SALAMANKA (Pat). Komunikat urzędu wy głównej kwatery powstańczej donosi, że wojska powstańcze posuwały się dalej na froncie Leonu i zajęły wzgórza Longo i El Rubio oraz wioskę Vidangos. Odstępujące wojska rządowe podpaliły miejscowości Poadura i Villamanin. W Asturii na odcinku wschodnim oddziały powstańcze zajęły miejscowości Oseno, Rosa gas, Arangas oraz wzgórze, panujące nad Cabrales.

W Asturii na odcinku wschodnim oddziały powstańcze zajęły miejscowości Oseno, Rosa gas, Arangas oraz wzgórze, panujące nad Cabrales.

150 tysięcy Chińczyków w pułapce

Chińczycy stracili 205 samolotów

TOKIO (Pat). Japońska admiralczyna ogłasza komunikat, stwierdzający, iż straty marynarki japońskiej w Chinach do dnia 16 bm. wynoszą 1014 marynarzy i 23 samoloty.

Japońskie lotnictwo morskie zniszczyło 205 samolotów chińskich oraz 34 hangary lotnicze. Japońskiej marynarce udało się z powodzeniem zahamować ruch chińskich statków poza wodami chińskimi.

Rząd chiński niezadowolony

WASZYNGTON (Pat). Rząd chiński wyraził za pośrednictwem swego ambasadora wielkie niezadowolenie z powodu akcji prezydenta Roosevelta, mającej na celu zapobieżenie wywozu broni i amunicji do Chin i Japonii.

Optymistyczny komunikat

TOKIO (Pat). Ministerstwo wojny ogłosiło dziś komunikat o sytuacji w Chinach. Komunikat ten, jak stwierdza Domei, jest pierwszym optymistycznym doniesieniem z Chin od chwili wybuchu załagru.

TOKIO (Pat). Ministerstwo wojny donosi, że około 150.000 chińskich żołnierzy zostało otoczonych przez

wojska japońskie na równinie Szo-Lu około 40 km. na południe od Pekinu.

Pogarda życia przeciw przewadze technicznej

SZANGHAJ (Pat). Jeden z zagranicznych rzeczoznawców wojskowych oświadczył przedstawicielowi agencji Havasa, że bitwa pod Szanghajem stwierdziła wyższość materiału japońskiego, równocześnie zaś wykazała, iż żołnierzy chińskich ma duże wartości. Wojska chińskie stosują mianowicie następującą taktykę. Celem uniknięcia intensywnego ostrzelania

przez morską artylerię japońską, piechota chińska opuszcza swe pierwsze linie, przechodząc do przeciwnatarcia, w chwili, gdy nieorganizowane siły japońskie wkraczają do pierwszych linii. Dochodzi wówczas do walki wręcz, przy czym Chińczycy robią użytek z bagnietów i szabel, dając do wody wielkiego poświęcenia i pogardy życia.

Kłęska głodu w Szanghaju

SZANGHAJ. (Pat). Ag. Reutersa donosi: W razie, jeśli władze japońskie nie udzieli pozwolenia na zaopatrywanie się w żywność i inne środki żywności w magazynach, znajdujących się w strefie miasta, opanowanej przez Japończyków, ludność

chińskiej w Szanghaju zwiększonej o setki tysięcy uchodźców, grozi kłęska głodu. Wszystkie dotychczasowe usiłowania uzyskania tego rodzaju zezwolenia od władz japońskich spełzły na niczym.

W więzieniu narodów wzmacnia się kraty

Walka z ruchem nacjonalistycznym w republikach ZSRR

MOSKWA (Pat). Fala terronu względem t. zw. wrogów ludu, trockistów, bucharinowców i burżuazyjnych nacjonalistów nie opada. Po nacjonalistach ukraińskich, białoruskich, burlato mongolskich—przyszła kolej na nacjonalistów baszkirskich i fińskich.

Jak donosi prasa nacjonalistyczna baszkirskiej oparowali w Baszkirii instytucje państwowe i partyjne, m. in. prasę, teatr i literaturę, znaleźli opiekę u przewodniczącego centralnego komitetu wykonawczego Baszkirii Tapprowa (stanowisko to odpowiada stanowisku prezydenta republiki).

Według nieoficjalnych wiadomości aresztowania w Baszkirii są dość liczne.

„Leningradzkaja Prawda“, omawiając działalność nacjonalistów fińskich stawia zarzut gazecie „Wapaus“, że obie gazety fińskie mają nastawienie kontrrewolucyjne, że personal redakcyjny składa się z Finlandów, że z redaktorem Lepola można

się porozumieć po rosyjsku tylko przez tłumacza, słowem — jak podkreśla z emfazą „Leningradzkaja Prawda“ — „język rosyjski, język socjalistycznej rewolucji październikowej, nie ma poważania u redaktorów gazety „Wapaus“.

Nowy proces „wrogów ludu“

MOSKWA (Pat). Dziś w Utozynie, obwód moskiewski, rozpoczął się proces kontrrewolucyjny szkodniczej grupy trockistów i bucharinowców, która — według aktu oskarżenia dążyła do rozbięcia kolchozów, zdyskredytowania sowieckie

go ustroju rolnego w oczach ludności, a botowała zarządzenia partii i rządu oraz stawiała sobie za cel wprowadzenie władzy kapitalistów obszarników na całym terytorium ZSRR.

O czym mówił min. Beck z ministrem spr. zagr. Turcji

GENEWA (Pat). Po rozmowach, które odbył dzisiaj minister Beck z ministrem spraw zagranicznych Turcji Rustu Arasem, ogłoszono następujący komunikat: ministrowie spraw zagranicznych Polski i Turcji, pp. Beck i Aras odbyli dziś dłuższą rozmowę, utrzymaną w przyjaznym tonie, podczas której p. Tewfik Rustu Aras poinformował p. Becka o opiece

jęką rząd turecki rozłożył nad osadą Adampol (Polonezkoy). Obaj ministrowie stwierdzili przy tym, że obywateli obu krajów, jak i osoby zamieszkałe w jednym z tych krajów, a związane narodowo z drugim, traktowali są wzajemnie w duchu życzliwości, odpowiadającym tradycyjnej przyjaźni między Polską i Turcją.

Konferencja krajów naddunajskich pod egidą Rzymu i Berlina

PARYŻ (Pat). Korespondent berliński „Le Jour“ donosi, iż obiegają tam pogłoski na temat możliwości bliskiego zwołania konferencji krajów naddunajskich pod egidą Rzymu i Berlina. Konferencja ta miałaby odbyć się w jesieni w jednym z miast niemieckich. Kwestia ta miała być omawiana w czasie ostatniej wizyty austriackiego sekretarza stanu spr. zagr. Schmidta w Berlinie i będzie również poruszana w czasie rozmów Mussoliniego z kanclerzem Hitlerem. Zaproszenia na tę konferencję zostałyby rozesełane wspólnie

przez min. Neuratha i min. Ciano. W niektórych kołach twierdzą, że kanclerz Schuschnigg, min. Kanya i premier Stojadinowicz wielu już wyraził zgodę na reprezentowanie swych państw na tej konferencji.

Szanse kandydatury Hiszpanii do L. N. poprawiała się

GENEWA (Pat). Jak podaje Havas, w sobotę wygłosi przed zgromadzeniem Ligi Narodów wielką mowę polityczną premier rządu waleńskiego Negrin. W poniedziałek nastąpi głosowanie nad sprawą o nowego wyboru Hiszpanii do Rady Ligi. Zabierając głos nie przy stole rady, lecz na plenum zgromadzenia, Negrin ma na

W ósmym dniu ciągnięcia wygrane:
20.000 zł. na nr. 12336
10.000 zł. na nr. 6129, **10.000 zł.** na nr. 85501
 padły w szczęśliwej kolekturze
A. Wolańska
 Wilno, Wielka 6

Jedyna w Wilnie specjalna
PIWNICA WIN
 własnego rozlewu i importowanych wprost z winnic
 HURT DETAL
WINA wystawę węgierskie od Zł. 3.50 francuskie 4.25 **WINA**
 Koło Importerów Z. W. — ul. Mickiewicza 11, tel. 25-40

Likwidacja zatargu w Zagł. Dąbrowskim

WARSZAWA (Pat). W Sosnowcu toczyły się ostatnio pertraktacje pomiędzy organizacjami pracodawców i robotników hutnictwa żelaznego w Zagłębiu Dąbrowskim, które miały na celu zlikwidowanie zatargu, jaki powstał na ile wypowiedzenia umowy zbiorowej. Rokowania te doprowadziły do uzgodnienia części spraw spornych, pozostałe zaś kwestie, m. in. sprawa podwyżki płac poddane będą arbitrażowi ministerstwa opieki społecznej.

Kronika telegraficzna

— Minister Beck przyjął dziś przed południem ministra spraw zagranicznych Turcji Rustu Arasa i odbył z nim konferencję.
 — Minister przemysłu i handlu Antoni Roman w dn. 17 bm. przeprowadził w Gdyni inspekcję statku szkolnego państwowej szkoły morskiej „Dar Pomorza“, który w dniu 18 bm. wychodzi w 7-miesięczną zimową żeglugę ćwiczebną z uczniami państwowej szkoły morskiej.
 — Przybył do Warszawy w sprawach prywatnych znakomity dyrygent Artur Rodziński, dyrektor orkiestry symfonicznej w Cleveland. Dyr. Rodziński dyrygował, jak wiadomo, ub. lata koncertami symfonicznymi w Salzburgu, Wiedniu oraz w Paryżu w ramach wielkich polskich manifestacji artystycznych przygotowanych w związku z wystawą światową.
 — Z okazji 21 międzynarodowego kongresu przeciwalkoholowego odbyła się w dn. 16 bm. w pałacu lazienkowskim herbalka, wydana przez Pana Prezydenta Rzeczypospolitej dla uczestników kongresu. Na przyjęcie, na którym Pana Prezydenta reprezentował p. minister Opieki Społecznej M. Zydran Kościalkowski, przybyli m. in. goście z 30 państw.
 — Międzypaństwowy mecz tenisowy Polska — Jugosławia rozpoczął się wczwartek w Białogrodzie.
 W pierwszym dniu rozegrana została tylko jedna gra pojedyncza, w której Tłoczyński niespodziewanie pokonany został przez Palladę 6:2, 4:6, 6:3, 6:8, 4:6.
 — W drugim dniu międzypaństwowe go meczu tenisowego Polska — Jugosławia, rozegrano jedną grę pojedynczą, w której Hebda poniósł porażkę, przegrywając do Punccea po zaciętej walce w 4-ch setach 7:9, 4:6, 5:7, 8:10.
 Po dwóch dniach meczu prowadzący wicę Jugosławianie 2:0.
 — Wczoraj popołudniu wybuchł pożar w gmachu Rolundy, zbudowanym w końcu ubiegłego wieku, w czasie odbywającej się w Wiedniu światowej wystawy. Mimo energicznej akcji straży pożarnej gmach spłonął.
 — Złana z sensacyjnego procesu o zamach na ambasadora francuskiego w Rzymie de Chamberna aktorka i dziennikarka o awanturniczym zacięciu p. Fontange, która po wyroku sądowym i odcierpieniu krótkiej kary została wypuszczona na wolność, zniknęła z Paryża i udała się do Hiszpanii, gdzie została aresztowana przez wojska powstańcze.
 — Obywatelka niemiecka, Daelen, która przybyła na lotnisko paryskie samolotem z Wenecji, zawiadomiła komisarza policji, że w czasie tej podróży powierzchni skradziono jej torebkę skórzaną, zawierającą klejnoty na sumę ok. 150 tys. franków. Jest to pierwsza kradzież tego rodzaju.

W reumatyzmie, artretyzmie, nerwobólach stosuje się 2-3 tabletek Togonal 3 lub 4 razy dziennie. Togonal jest dobrym środkiem przeciwbólowym.

Gorączkowa atmosfera w piątym dniu procesu o zajścia racławickie

MIECHOW (Pat). Wczoraj sąd przystąpił do przesłuchania dalszych świadków, przy czym na sali zapanowała gorączkowa atmosfera.

Jako pierwszy św. zeznał St. Sęposz. Stwierdza, że oskarżeni Janik i Łój stali spokojnie i zaprzeczają, jakoby zbiegli kamienie i obrzucali nimi policję. Sąd stwierdza sprzeczność w zeznaniach tego świadka z zeznaniami, złożonymi w toku dochodzeń.

Prokurator POLECIL ŚWIADKA STĘPOSHA ZATRZYMAĆ.

Jako podejrzanego o złożenie fałszywych zeznań.

Następnie obie strony wypowiedziały się w sprawie złożonych sądowi wniosków w toku procesu. Prokurator sprzeciwił się dopuszczeniu świadków celem ustalenia alibi niektórych oskarżonych, oraz wniósł o niedopuszczenie dowodu ze świadków, proponowanych przez obronę celem ustalenia ich zajęć w Racławicach, wywodząc, że:

- 1) Okoliczność, iż rzucali kamieniami i łacy
- 2) Okoliczność, że w tłumie znajdowali się wywiadowcy, jest również bezsporna i również nie posiada znaczenia dla oceny win oskarżonych.
- 3) Okoliczność, że w tłumie znajdowali się ludzie, ubrani z mięska i nie pochodzący z Racławic, oraz że ci ludzie rzucali kamieniami na policję, nie ma wpływu na ocenę win oskarżonych.
- 4) Okoliczność, że ludzie ubrani z mięska, nawołujący do wtargnięcia na koplec, szli naprzód, a policja ich

TYLKO OBSERWOWAŁA, nie posiada znaczenia dla oceny win oskarżonych, gdyż przewód sądowy ustalił, że policja rozpedzała wszystkie osoby, znajdujące się w tłumie i towarzyszące zbiegowisku i w miarę możliwości obserwowała wszystkich uczestników zajść.

Sąd, po wysłuchaniu oświadczenia obrony postanowił:

Wobec zrzeczenia się przez prokuratora kilku świadków nie badać ich. Oddać wniosek obrony o dokonanie wizji lokalne, ponieważ do akt sprawy został załączony bardzo szczegółowy i dokładny szkic miejsca zajść.

Sąd przystąpił następnie do badania świadków odwojących, z których niektórzy ustalali alibi kilku oskarżonych.

Samolot niemiecki skapotał w Poznańskim

POZNAŃ (Pat). Z Sierakowa donoszą: Na łącz pod miastem wylądował samolot niemiecki, należący do szkoły lotniczej w Warnemuende. Przy lądowaniu a parał przekoziołkował, łamiąc śmigło. Załoga nie odniosła obrażeń. Pilot samolotu, Wilhelm Harms, lecący z pasażerem, szeregowcem szkoły lotniczej, Fuksem, oświadczył, że zbłądził, a do lądowania zmusił go brak paliwa. Samolot zabezpieczono lotników zatrzymano.

Towarzystwo Kursów Technicznych w Wilnie

prowadzi następujące kursy: 1) Pomocników mierzonych — 6 i pół mies., 2) Dozorów drogowych — 6 i pół mies., 3) Dozorów Melioracyjnych — 6 i pół mies., 4) Radio- i Elektrotechnicznych — 5 i 7 mies., 5) Wyrobów betonowych i tynków szlachetnych — 4 mies., 6) Techniczno - Kreslarskie Zefiskie — 6 i pół mies., 7) Samochodowe i motocyklowe z warsztatami — 2 mies., 8) Korespondencyjne w dziedzinie budowlanej i drogowym o poziomie średnim. Kursy są połączone z zajęciami praktycznymi i dają słuchaczom wiedzę fachową w zakresie, potrzebnym do wykonywania fachu. Zajęcia na kursach, oprócz korespondencyjnych i samochodowych, odbywają się w okresie zimowym, w godzinach wieczornych poczynając od 25 października. Informacji udziela i podania przyjmują kancelaria Kursów w godzinach od 17 do 19. Wilno, Holenderska Nr. 12, gmach Państwowej Szkoły Technicznej, tel. 171.

Pierwsze wyniki badań mózgu Marszałka Piłsudskiego ogłoszone będą w styczniu

Pierwszy etap trwających już od dwóch lat badań naukowych mózgu Marszałka Józefa Piłsudskiego, ma się ku końcowi. W początkach stycznia 1938 r. ogłoszone mają być wyniki.

Jak wiadomo, Marszałek sam zaoilirował swój mózg nauce. Badania prze-

rowadzane są w specjalnym instytucie przy Uniwersytecie Stefana Batorego w Wilnie. Na czele tego Instytutu stoi światowej sławy uczonej prof. dr M. Rose. Końcowe badania nad mózgiem Marszałka przeprowadzone zostaną w ciągu najbliższych dwu lat.

52 kontrolo podowce Anglii na morzu Śródziemnym

LONDYN (Pat). Agencja Reutersa donosi: Zaniechanie kontroli morskiej u wybrzeży hiszpańskich zwolni 16 brytyjskich kontrolerpedowców, które będą mogły wziąć udział w patrolach zwalczających korsarstwo na morzu Śródziemnym. Ponieważ na morzu tym znajdują się już 3 fiolety śródziemnomorskiej floty brytyjskiej a przybycie czwarłej z Anglii jest w najbliższych dniach oczekiwane, morskie siły zbrojne W. Brytanii wyniosić będą 52 kontrolerpedowców, które wykonywać będą wskazania konferencji w Nyon.

Awanse urzędnicze w styczniu

Zgodnie z zapowiedzią Prezesa Rady Ministrów przeprowadzone zostaną na dzień 1 stycznia awanse urzędnicze w służbie państwowej.

Awanse noworoczne obejmą w pierwszym rzędzie niższe grupy upo-

sażeniowe, a przede wszystkim tych urzędników i niższych funkcjonariuszów państwowych, którzy na skutek przeszeregowania po wprowadzeniu w życie ustawy uposażeniowej załączeni zostali do niższej kategorii od tej, do której należeli poprzednio.

Proces Doboszyńskiego w grudniu

Najbliższa kadencja przysięgłych w Krakowie rozpocznie się w krakowskim Sądzie Okręgowym w połowie

października. Proces Doboszyńskiego w tej kadencji rozpocznie się w pierwszych dniach grudnia.

Proces Leiby Chaskielewicz

Zamiast kary śmierci dożywotnie więzienie

WARSZAWA (Pat). Dziś sąd apelacyjny w Warszawie ogłosił wyrok w sprawie Judki Leiby Chaskielewicz, zabójcy ś. p. wachmistrza Bujaka. Sąd apelacyjny wyrok sądu okręgowego, skazujący na karę śmierci uchylił i skazał go na dożywotnie więzienie.

Sąd ogłosił następujące motywy: Wina oskarżonego Chaskielewicza ce do zarzucenia mu zbrodni nie ulega żadnej wątpliwości, został on bowiem zatrzymany in flagranti, a ponadto i sam przyznał się do umyślnego dokonania tej zbrodni.

Zachodził jedynie kwestia poczynałości oskarż. Chaskielewicz w chwili popełnienia zarzucanej mu zbrodni.

Sąd apelacyjny w tym względzie oparł się na zgodnej, kategorycznej, wszechstronnej i wyczerpującej zdaniem sądu apelacyjnego, zupełnie przekonany

jęcej opinii biegłych psychiatrów: prof. Kuniewskiego, Gallusa, Steffena, Dreszera i Szczyła, którzy w wyniku wielokrotnych badań oskarż. Chaskielewicz i 6-tygodniowej obserwacji szpitalnej stwierdzili, że oskarżony jest jednostką psychopatyczną, że aczkolwiek w chwili czynu miał możliwość rozumienia znaczenia swego czynu, jednakże z ograniczeniem w stopniu znacznym możliwości kierowania swym postępowaniem. Takla jest zdaniem kompetentnych fachowców.

Czyn oskarż. Chaskielewicz wynikał z bezwzględnie wrogiego nastawienia oskarżonego do państwa polskiego oraz do jego armii, co znajduje wyczerpujące uzasadnienie w wyroku. Gdy oskarżony nie mógł urzeczywistnić swych zamiarów rozpowzechaniem drukiem wiadomości bezczeszczących armię dał upust swym nawiści zamachem na wachmistrza J. Bujaka.

Na marginesie KONFERENCJI W NYON

Aczkolwiek plan, ustalony w ostatecznym wyniku obrad w Nyon, jest, jak to by sie moglo na pierwszy rzut oka wydawać, natury czysto technicznej, tym niemniej jednak sam fakt jakiegos ogólniejszego uregulowania stosunków na morzu Śródziemnym, posiada znaczną doniosłość polityczną.

Przed wszystkim na uwagę zasługuje to, że kontrola nad wielkimi liniami komunikacyjnymi morza Śródziemnego powierzona została właśnie Anglii i Francji. Tego rodzaju załatwienie sprawy jest wyraźnym przypięczeniem uznania interesów tych państw na obczyźnie. Śródziemnym Z drugiej jednak strony połączony on jest dla państw kontrolujących z poważnym kłopotem. Anglia oblicza, że dla wykonania planu kontroli będzie musiała wysłać na morze Śródziemne co najmniej 60 okrętów morskich. Jasne st, że będzie to dla niej poważnym ciężarem, zwłaszcza zaś w dobie obecnej, kiedy w obliczu wypadków na Dalekim Wschodzie jej własne interesy są zagrożone i kiedy dysponowanie głównymi siłami floty jest dla niej, szczególnie doniosłe. W analogicznej sytuacji znajduje się Francja. Czy z faktu, że kontrola na morzu Śródziemnym jest połączona dla tych państw z pewnymi trudnościami, należy wyciągać wnioski, że będzie ona sprawowana powierzchownie? To ostatnie jest raczej wątpliwe, poza tym wiele zależy od tego co pokaże najbliższa przyszłość i w jakiej znajdują się te państwa sytuacji.

Drugim ewenementem omawianej konferencji, który rzuca się w o-

czy każdemu obserwatorowi, jest wyłączenie z planu kontroli Rosji Sowieckiej. W gruncie rzeczy tego rodzaju posunięcie jest nader logiczne, ponieważ penetracja Rosji na morze Śródziemne nie jest usprawiedliwiona żadnymi geopolitycznymi względami; trudno byłoby uważać Rosję za państwo śródziemnomorskie. Co jednak jest najbardziej charakterystyczne, to stanowisko, jakie Rosja zajęła wobec tej bądź co bądź wyraźnie niepomyślnej dla niej decyzji. Stanowisko Rosji było w tym wypadku nader biernie — tak, jak gdyby wyłączenie jej z kontroli morskiej było dla niej kwestią najzupełniej obojętną. Jeżeli zastanowimy się nad tym bliżej, sprawa będzie dla nas jana; konflikt japońsko - chiński, który w znacznym stopniu politycznie absorbuje Sowety, niewątpliwie kryzys wewnętrzny, ciągnący się już od paru miesięcy i manifestujący się szeregiem sensacyjnych procesów i wyroków, sprawiły, że ZSSR nie może tak wiele uwagi poświęcać kwestii hiszpańskiej.

Obok tego wszystkiego, ogromnie ciekawe i charakterystyczne jest zachowanie się Włoch. Ich daleko postąpiła rezerwa i jednocześnie przyjęcie kontroli przez Turek i Adriatyku, pomimo, że na tych wodach nie zostały zaobserwowane żadne akty gwałtu, posiada znaczenie manifestacji. Czy jest ona obliczona na uczynienie Anglii bardziej skora do ustępstw w przedmiocie uznania aneksji Etiopii? — nie wiadomo. W każdym razie nie jest to pozbawione wielu cech prawdopodobieństwa.

Na widowni politycznej

„Importowane bomby“ w Paryżu. — Podział Palestyny. — Gdańsk jest tylko narzędziem Niemiec

Bomby paryskie odbiły się głośnym echem po całej Europie. W samym Paryżu zepsuły one przede wszystkim wrażenie konferencji w Nyon. korespondent „Gazety Polskiej“ pisze:

Jako pierwszy efekt bomb paryskich, zanotować należy, że zepsuły one wielce wrażenie konferencji w Nyon, które w znacznym stopniu miało być zasłowane do użytku wewnętrznego. Gdyby nie te bomby, niedziela 12 września rozbrzmiałaby po całej Francji radosnymi hymnami na chwałę wielkiego sukcesu dyplomatycznego. Na pewno przesadzono by nawet trochę, bo tak zawsze i wszędzie się robi, nie zadawając się ceną prawdą o franko-angielskiej solidarności. Wiadomo mi, że ministrowie, skłonni w niedzielę do zwierzeń i proroców, przegotowali już ladne mowy o jutrzence pokoju, o ogólnym odprężeniu na Morzu Śródziemnym, o rychłym zakończeniu konfliktu domowego w Hiszpanii.

Mowy te nie zostały wypowiedziane. Z początku prasa lewicowa potrafiła eksplodować, jako „prowokację faszystowską“.

Ale naraz nastąpił zwrot, gdy dyrektor państwowego laboratorium, p. Kling, złożył swój nierwszy raport. Wybitny ten fachowiec, opierając się na razie tylko na rezultatach eksplozji, dowodził, przekonywując, że użyty materiał wybuchowy jest „tolitem“, którego nie można znaleźć we Francji, i, że nader

skomplikowane maszyny piekielne mogły być tylko stabykowane w dobrze zaizolowanych zakładach przemysłu wojennego. Stąd wniosek, że bomby były importowane i że inicjatywy zamachu należy szukać poza granicami kraju. Gdy tylko padło to hasło, ustały polemiki domowe i przeczulicy się na inną płaszczyznę. Pod naciskiem rządu prawdopodobnie, syndykalny „Peuple“ odwołał swe pierwsze oskarżenia przeciwko rodzimym „prowokatorom faszystowskim“.

W Paryżu przeważa opinia, że zamachu dokonali „międzynarodowi terrorysty“. Wobec tego „zwrócono uwagę“ przede wszystkim na emigrantów. W perspektywie są obozy koncentracyjne.

Nie mówiąc o dalszych konsekwencjach, pierwszym rezultatem zagranicznego importu bomb będzie ściślejsze zaciągnięcie zbyt tolerancyjnych sidel policyjnych. Rozpoczyna się obława. Jeżeli polów będzie obłity, nie obejdzie się, być może, nawet bez obozów koncentracyjnych. Padły już w tym sensie sugestie.

„Czas“ skarży się, e opinia polska zwróciła za mało uwagi na dyskusję genewską w sprawie Palestyny: „Dziwić się należy, że opinia polska której przecieć nie można postawić za rzutu, iż problemu żydowskiego nie docenia, tak małą zwróciła uwagę na dyskusję genewską w sprawie Palestyny. A przecież emigracja do tego kraju jest jednym

z najbardziej istotnych i realnych sposobów uporania się z zalewem żydowskim, na który się w Polsce wszyscy uskarżają.

„Kto uważnie czytał depesze z Genewy, ten z istnej powodzi wiadomości czysto proceduralnych, musiał wylowić jeden konkretny fakt. Oto podział Palestyny został przesądzony.

„Dalsza procedura będzie następująca: po uchwaleniu przez Radę Ligi Narodów rezolucji, o której była mowa, Anglia wysła do Palestyny t. zw komisję ankietową, która po przeprowadzeniu na miejscu rozmów zarówno z Żydami, jak z Arabami, opracuje szczegółowy projekt podziału Palestyny na trzy części — żydowską, arabską i brytyjską. Projekt ten zostanie przedłożony Radzie Ligi Narodów na jej sesji styczniowej. Rada powoła komisję, która przedłoży jej raport. Po jego przyjęciu, zostanie powołana międzynarodowa komisja delimitacyjna, jako organ Ligi Narodów, która wykreśli granice, a po ukończeniu jej prac, co wedle przypuszczeń Z. A. T. nastąpi najpóźniej w maju 1938 r., kwestia palestyńska zostanie definitywnie załatwiona

„Czas“ konkluduje: „Polska nie może stać na stanowisku, które zajmują syjonisci, że Palestyna jest tylko punktem oparcia dla Żydów, pozostających w diasporze, siedzibą elity żydowskiej. Taki punkt widzenia jest dla nas nie do przyjęcia. Palestyna interesuje nas przede o tyle, o ile stanie się poważnym terenem emigracji żydowskiej. Jeśli się okaże, że wskutek jej podziału i niedostatecznej siły absorpcyjnej państwa żydowskiego, nadmiar Żydów, zamieszkujących w Polsce, nie może być tam osiedlony, wówczas będziemy się musieli rozzejrzeć za innymi terenami dla emigracji żydowskiej. A organizacje żydowskie najlepiej uczynią, jeśli nam w tych staraniach pomogą...

O ostatnich antypolskich zajęciach w Gdańsku czytamy w „Warszawskim Dzienniku Narodowym“: „Od pewnego czasu w Gdańsku napływają niepokojące wieści o tamaniu przez miejscowe władze obowiązujących umów i dopuszczaniu się gwałtów na ludność polską.

Zaczęło się od porywania dzieci polskich i przymusowego odprawiania ich przez policję do szkół niemieckich. Wysooki Komisarz Rzeczypospolitej zaprotestował przeciwko temu, Senat gdański zwał całą winę na swalwole policji, wypadki zaś porywania dzieci i wzięcia opornych rodziców trwały nadal.

Policja gdańska zatrzymuje listonoszów polskich, odbiera im pisma, spisuje protokoły i grozi wdrożeniem przeciwko nim postępowania karnego za rozpowszechnianie wydawnictw zakazanych na terenie Wolnego Miasta.

Art. 154 umowy warszawskiej z dn. 24 października 1921 r., stanowiącej przepisy wykonawcze do umowy paryskiej z 1920 r. stanowi, że „przesyłki pocztowe i telegramy przesyłane bezpośrednio przez polskie urzędy pocztowe i telegraficzne na obszarze Gdańska nie podlegały ani cenzurze, ani zajęciu, ani rewizji władz gdańskich“.

„A. B. C.“ dodaje: „Gdańsk pod wpływem bezkarności zdobywa się na coraz to bardziej zuchwałe prowokacje pod adresem Polski. Zuchwałstwo Gdańska ma swe źródło w tym, że czuje poza swoimi plecami Niemcy, że w gruncie rzeczy Gdańsk jest tylko narzędziem Niemiec, że sprawa Gdańska musi być fraktowana na tle stosunków polsko-niemieckich.

Słowem Hitler walczy z komunizmem, z Rosją Sowiecką, ale i o Polsce też nie zapomina...

Polska Towarzystwa Ubezpieczeń „SILESIA“ S. A.

Jest gwarancją solidnej likwidacji szkody i szybkiej wypłaty odszkodowania

Z Rosji Sowieckiej

SYN STALINA PORWANY?

Krają w Moskwie sensacyjne pogłoski o porwaniu 12-letniego syna Stalina. Wysłano. Porwanie odbyło się w chwili, gdy chłopiec powracał z kolegi ze szkoły.

Chłopiec nie był dostatecznie pilnowany i często przebywał poza Kremlem. Był czynnym członkiem „komsomolu“ i brał żywy udział w jego pracach. Fotografie jego były zamieszczone w prasie, co niewątpliwie ułatwiło porwanie.

Prawdopodobnie porwanie zostało zorganizowane przez jakąś organizację opozycyjną, pragnącą wymusić na Stalinie jakies ustępstwa, bądź amnestię. Całe GPU zostało postawione na nogi. Stalin, który szalenie kocha syna jest wypadkiem tym wstrząśnięty do głębi.

ROZGROMILI KIRGIZOW.

„Prawda“ donosi, że na skutek rewizji przeprowadzonej w Republice Kirgiskiej, na polecenie CIK partii komunistycznej, cały szereg miejscowych dygnitarzy partyjnych i sowieckich został usunięty z zajmowanych stanowisk. Wszystkich aresztowano. Doniesienie „Prawdy“ potwierdza więc urzędowo fakt zupełnego programu całego aparatu rządzącego w Republice Kirgiskiej, o czym dotychczas zamieszczono tylko skąpe i dorywcze wiadomości.

O KONFERENCJI W NYON.

Prasa sowiecka zmieniła ton w słownictwie do konferencji śródziemnomorskiej, przedstawiając powyżej w Nyon posta-

nowienia, jako dotkliwą porażkę Włoch. „Prawda“ podkreśla, że dla kontroli włoskiej zarezerwowano sfery tylko bezpośrednio przylegające do wybrzeży włoskich i dalekie od głównych śródziemnomorskich dróg handlowych. Według dziennika sowieckiego, „Włochy stanęły przed perspektywą powtórzenia „świetnego“ doświadczenia w Montreux — t. zn. albo przyłączyć się do porozumienia

osiągniętego bez ich udziału, lub zostać poza nawiasem porozumienia, co nie będzie miało najmniejszego wpływu na jego wykonanie.

Prasa sowiecka w doniesieniu z Genewy podaje niektóre techniczne szczegóły, dotyczące wykonania postanowień konferencji w Nyon. Flota anglo-francuska, która będzie wykonywać kontrolę na Morzu Śródziemnym, skoncentrowała

zostanie na miejscach przeznaczenia w ciągu 5 dni. Kontrola będzie wykonywana przez 60 kontrolorpedowców i lotników. W kontroli wezmą udział 24 okręty francuskie i 36 okrętów angielskich.

BOHATERZY WYSOKICH ZAROBKÓW

„Prawda“ wystąpiła w artykule gloryfikującym „bohaterów wysokich zarobków“. Przytaczając kilka przykładów za robków stachanowców sięgających w tydzień, „Prawda“ pisze: „część i sława ty bohatera pracy socjalistycznej. Gdzie praca bywa wydajna, tam i zarobek jest wysoki. Obrachunkowa książka robotnika sowieckiego jest paszportem rzetelności stosunku jego do pracy“. Z wynurzeń dziennika wynika, że ubodzy proletariusze będą uchodzić w Sowietach za element raczej podejrzany.

ZWIERZĘTA W ZOO POKARMEM DLA URZĘDNIKÓW.

Prasa sowiecka podnosi alarm z powodu niewiarygodnych porządków panujących w moskiewskim ogrodzie zoologicznym, posiadającym wiele rzadkich i cennych okazów zwierząt. Niekarmione zwierzęta zdychają z głodu, wiele drogie okazów sprzedaje się w prywatne ręce, celem dalszej sprzedaży za granicę. Wreszcie wiele zwierząt, nadających się na mięso, zostało zabitych i zjedzonych przez pracowników moskiewskiego zoo, w tej liczbie nadzwyczaj rzadkie okazy niedźwiedzi tybetańskich itp.

Pan Marszałek Śmigły-Rydz ściska dłoń jednego z dowódców defilujących jednostek wojskowych.

Wydawnictwo regionalne

Wanda Bieniecka. Gry i zabawy Ziemi Nowogrodzkiej. Biblioteka T-wa Rozwoju Ziemi Wschodnich. Okręg nowogrodzki, nr. 6, Nowogrodzkie 1937. Skład główny: księgarnia św. Wojciecha. Wilno, Dominikańska Nr. 4.

Ukazał się na półkach księgarskich szósty z kolei tomik Biblioteki T-wa Rozwoju Ziemi Wschodnich (okr. nowogrodzki). Ruchliwe to wydawnictwo w ciągu kilku ostatnich lat ogłosiło drukiem szereg opracowań regionalnych obejmujących: dzieje Nowogrodzki (Nr. 1 w opracowaniu Henryka Łowmiańskiego oraz Nr. 2 w oprac. Ryszarda Mienieckiego), jej obecne kulturalne potrzeby (Nr. 3 w opr. Celestyna Galasiewicz), podział administracyjny (Nr. 4) i dzieje samoobrony w Szezewczynie 1918—1919 r. (Nr. 5 w oprac. Andrzeja Brochockiego).

Praca p. Bienieckiej wprowadza nas w całkiem odrębny krąg zainteresowań regionalnych. Jak zaznacza sama autorka, mamy tu do czynienia ze „zbiorem gier i zabaw w woj. nowogrodzkiego i pod tym kątem należy ją oceniać“.

Przyjmujemy stanowisko autorki i od razu zwracamy uwagę na to, co mamy w pracy jej najistotniejszego i najbardziej wartościowego zaradem. P. Bieniecka dała inwentarz gier i zabaw Nowogrodzki, z wymienieniem lokalnych nazw i odmian, zapisała ich przebieg, towarzyszące im dialogi, piosenki i melodie w autentycznym brzmieniu. Takie utrwalenie dzisiejszego stanu rzeczy posiada nader niewątpliwą wartość naukową, jakkolwiek punktem wyjścia i celem ostatecznym były nie tyle dociekania teoretyczne, ile raczej praktyczne zainteresowanie pedagoga, rozumiejącego, że w tej dziedzinie „obowiązkiem nauczyciela czy instruktora będzie do bór pierwiastków rodzinnych z uwzględnieniem regionalizmu, a usu-

wanie elementów obcych nie mających nie wspólnego z naszą tradycją i kulturą“.

Pracę p. Bienieckiej zaopatrzył w przedmowę prof. dr. Eugeniusz Piasecki, podkreślając, iż „regionalizm polski zyska w tej książce cenny przyręcznik“.

A jednak ten właśnie regionalizm ludzi pewne zastrzeżenia. Oto selekcja materiału ze względu na pochodzenie nie została należycie przeprowadzona, wobec czego obserwujemy zatarcie granicy między zabawami o tradycyjnym regionalnym charakterze, a wprowadzonymi szluzem skąd inąd, nie wspólnego z danym terenem nie mającymi. Obok „jaszszura“, „siewiczak“ i t. d. figuruje np. „Ślicza krakowianka“, bezbarwny „Ojciec Wirgiliusz“, „mak“ czy „różyczka“, stanowiące żelazny kapitał jeszcze przedwojennych ochronek i każdej niemal wojennej czy powojennej szkoły „rzeźbiarz“ z literackim nietulem „ym złota zwrotem „mistrz wraca“ i inne, przeszczepione na nasz grunt przez nauczyciela, posiadającego się ogólnopolskim dorobkiem w tej dziedzinie. (Na szczęście o charakterze części decyduje przywiązująca większość gier wyraźnie regionalnych).

Nie miejsce tutaj na dyskusję, czy taka „unifikacja“ gier i zabaw jest zjawiskiem pożądanym czy szkodliwym, stwierdzić tylko należy, że przez czy ona założeniom regionalnym.

Mówi autorka gdzieś indziej o wpływach mniejszości narodowych: rosyjskich, białoruskich i żydowskich. Zgoda — wpływy te istnieją i mają swe uzasadnienie. Należałoby tylko nieco wyodrębnić wpływy białoruskie, jako najsilniejsze ilościowo i jakościowo, i, może raczej mówić o podłożu etnicznym białoruskim i wpływach polskich. W każdym razie dobrze się stało, że w pracy swej uwzględniła autorka odrębność językowe terenu, za mieszkalego przez ludność mieszaną, polską i białoruską przede wszystkim, gdyż „wypranie“ książki z tych odrębności równałoby się pozbawieniu jej rumieńców życia.

Największym urokiem książki p. Bienieckiej jest pulsujące w niej życie, na gorąco schwyłane i utrwalone.

Cóż stąd, że możnaby kwestionować sam fakt wzięcia za podstawę badań jednostki administracyjnej, że wprowadzenie za mało wyszukanego i bardzo fragmentarycznego materiału porównawczego możnaby uważać za chybotliwe metodycznie, możnaby poddawać krytyce brak syntetycznego ujęcia zagadnień i t. d. Zgódźmy się z tym, że nie jest to metodyczne opracowanie naukowe, lecz bezpretensjonalny opis gier i zabaw Ziemi Nowogrodzkiej, który w rękach inteligentnego nauczyciela może się stać nieocenioną pomocą.

Niechże więc idzie w świat książeczka, wypełniająca poważną lukę w szkolnej literaturze specjalnej. Niech za jej przykładem ukaza się inne analogiczne wydawnictwa regionalne. Niech z niej korzystają jak najlepsze nauczyciele na naszych ziemiach pracujący, harcerze i wszyscy ci, którzy mają do czynienia z wychowaniem fizycznym młodego pokolenia.

J. X.

— [::] —

Prezydent T. G. Masaryk, bibliofil i naukowiec

Biblioteka prywatna pierwszego prezydenta Czechosłowacji powstała jeszcze przed wojną, jako podręczna biblioteka Tomasza Masaryka, profesora uniwersytetu w Pradze Czeskiej. Liczyła ona wówczas około 4-5 tys. tomów. Cyfra ta ulegała wtedy po ważnym wahaniu, gdyż prof. Masaryk chętnie pożyczał książki swym uczniom i współpracownikom, którzy często nie oddawali wypożyczonych dzieł. Sędziwy prezydent Czechosłowacji codziennie studiował całą prasę praską, poświęcając szczególną uwagę nowościom wydawniczym, które osobiście wybierał i kazał zakupować do swej biblioteki. Specjalnie interesowały go źródła, dotyczące rozwoju wypadków, powstania i przemian społecznych w czasie wielkiej wojny europejskiej, dalekiej historii Europy, teologii systematycznej itd. Zakupował masę książek rosyjskich. W roku 1932 zbiór jego powiększył się o dalsze 10 000 tomów. Obecnie jest przeszło 105 tysięcy dzieł skatalogowanych, nie licząc biblioteki Platanowskiej. Dwa gabinety i sypialnia ś. p. Masaryka na drugim piętrze w Hradczanach, gdzie mieści się biblioteka, zebrana w północnym skrzydle zamku, pozostaną nieknięte, jako muzeum pracy.

Na drugim piętrze. Na zasadzie specjalnego postanowienia parlamentu czechosłowackiego z dnia 23 lipca 1932 r. powołany został do życia „Instytut T. G. Masaryka”, któremu prezydent przekazał swą bibliotekę, obejmującą przeszło sto tysięcy dzieł, następnie prywatne archiwum, zawierające około 200 tysięcy archiwaliów, oraz prywatne muzeum, w którym znajdują się wszelkie listy, dokumenty, adresy, dyplomy honorowe, ordery i pamiątki, ofiarowane prezydentowi przy różnych uroczystościach i jubileuszach przez naród i zagranicę.

Jako zamiłowany badacz nauk społecznych i filozoficznych ś. p. Masaryk czułwł osobiście do ostatniej chwili nad pracami Instytutu. Łącząc na bułową gmachów bibliotecznych, i rozrzucał troskliwą opiekę nad wszelkimi sprawami, związanymi z jego działalnością. Obecnie, dzięki staraniom zgasłego patrona Instytutu, buduje się nowy gmach, przez raczone na biblioteki i pracownie na ukowe, teren budowy ofiarował rząd, zaś do zrealizowania planu władanie dopomógł sam prezydent znacznymi subsydiami i darami pieniężnymi ze swych prywatnych funduszy.

Gdy wyjeżdżasz na wycieczkę, sprawdź, czy masz w kieszeni portfel, a w nim los na loterię klasową.

Cudzioziemka usiłowała wywieźć kilkadziesiąt tys. zł. z Polski do Jugostawii

Przed kilkoma tygodniami przybyła do Polski obywatelka Jugostawii, Stanisława Szeffelówna, mieszkanka Serajewa, która posiadała w Suwałkach wielki majątek ziemski.

Wania została wreszcie ukończona i cudzioziemka sprzedała swoje włości za kilkadziesiąt tysięcy złotych. Uzyskane ze sprzedaży pieniądze, Szeffelówna usiłowała przewieźć nielegalnie przez granicę, została jednak za trzymana w pociągu.

Szeffelówna prowadziła pertraktacje o sprzedaż swego majątku. Dłuższe rokowania zostały wreszcie ukończona i cudzioziemka sprzedała swoje włości za kilkadziesiąt tysięcy złotych.

Ogromny łoś na Bródnie

Do ogrodu zoologicznego w Warszawie nadeszła rewelacyjna wiadomość: na terenie Bródna błaka się dziki łoś.

rektor ogrodu, dr Żabiński. Jednocześnie wyruszył furgon z klatką, w której miało być umieszczone zwierzę.

Na Bródnie w pobliżu cmentarza znaleziono istotnie łosia, który jednak okazywał już słabe oznaki życia. Był on przywiązany za rogi do muru, a nogi miał skrępowane sznurami. Ogromny, podniacany łłum otaczał kołem konającego zwierzę.

Nieszczęsne zwierzę przewieziono do ogrodu, ale, mimo naleychniasłowej pomocy, łoś skonał. Zbyt energicznie gnęli go przez wiele godzin. Połączne płucia nie wytrzymały takiego wysiłku i pękły.

Był to piękny okaz, liczył ponad 3 lata i ważył z górą 220 kg. Prawdopodobnie łoś zabił z Prus Wschodnich, albo z kresów, gdzie rzadkie to zwierzę przebywa w puszczy Różańskiej i lasach dawidogrodzkich.

Rzemieślnik bez rak

Francuska Izba Rzemieślnicza przyznała stolarzowi Pierre Mathieu z Bretanii miano najlepszego rzemieślnika Francji. Odnaczony tym zaszczytnym tytułem stolarz nie posiada rąk i całą pracę fizyczną wykonuje za pomocą sprawnie funkcjonujących palców nóg.

Specjalnością jego pracowni stolarskiej są misłernie wykonane krzesła i stoły dla lalek. Niemal każdy dziecięcy pokójeczek w Paryżu zapełniony mebelkami i przyrządami do zabaw i gry posiada drobne charakterystyczne wyroby — dzieło pracowitości mistrza Mathieu z Bretanii. Od 40 lat Mathieu utrzymuje swą liczną rodzinę i we wzorowym życiu małżeńskim, zawodowym i obywatelskim spotyka się z ogólnym szacunkiem i uznaniem.

Rutynowany NAUCZYCIEL MUZYKI
udziela lekcji gry na fortepianie — Ceny przystępne
ul. Jagiellońska 8 m. 22, g. 4-6 dp.

Rozrywki umysłowe

16. SZARADA O MINIONYCH DOŻYŃKACH.

(6 punktów).

(Ułoż. p. Pleskaczewski z Żupran).
Dożyłki Dożyłki — To czas upragniony,
Już sześć i pięć *) dziewięć wieśniaczki
swoją łan.

Gospodarz się cieszy i podniecony
Starannie układa przyjęcia dziś plan.

Za chwilę siedm-dziewięć są zastawione:
Już wódka jest, masło, kielbasa
i chleb;

Po pracy wesole i rozbawione
Wracają wieśniaczki. — Odpocznie
niech sierpi!

Zbliżają się, idę... I pieśń dożynkowa
Rozbrzmiewa. — Ja słyszę sześć-dziewięć
i las...

Tej pieśni rozpoznać już można i słowa —
Nareszcie wesela rozpocznie się czas!

Wychodzi gospodarz przed osiem-
pół trzy,

Przyjmuje życzenia, dziękuje za
wian,

Do domu zaprasza, pokręca wąż
kruczycy:

Czas dwa-trzy niestraszny — o,
czuje, że pan!

Już raz-dwa gospodarz cztery-pięć suche
Do swojej dość dużej siedm-ośm i dzie
wieć;

Niech dobry urodzaj w nim wzbudzi
otuchę,

Niech doda do pracy, do życia mu chęć!

*) Z ogonkiem.

17. Układanka. (5 punktów).

Podany krzyż równoramienny podzielić dwiema prostymi i z otrzymanych części ułożyć kwadrat.

18. ZATARTE DZIELENIE. (2 punkty).

3 : 19 =

3
: 19

. 7 5
3
: 19

. 4 7
9 .
: 5

. 0

19. SZARADA „DLA DOMYŚLNYCH” (2 punkty).

(Pod. W. Chmielowska).

Pierwsza i druga z trzecią jest a
A czwartą piątą k.

20. JAK PODZIELIĆ (1 punkt).

Jak odlać połowę wina z pełnej beczki, jeżeli nie znamy pojemności beczki, nie mamy żadnej miarki, ani żadnych zbywających naczyń?

Wybuch naboju na Dworcu Wschodnim w Warszawie

Gdy na sali Dworca Wschodniego w Warszawie, zgromadzili się liczni podróżni, rozległa się nagle silna defonacja, krzyki i jęki.

Wśród publiczności zapanowała panika, którą polegował gęsty gryzący dym i krzyki jakiegoś nerwowego pasażera, który wołał, że „wybuchła bomba”. Rzucono się tłumnie do ucieczki na ulicę, alarmując policję.

Jak się okazało wybuch nastąpił podczas odbierania przez Szmula Wagonczyka paczki zabawek wśród których znalazły się naboje do straszaka.

Z nieustalonej na razie przyczyny na boje korkowe eksplodowały rozrywając doszczętnie całą paczkę zabawek. Wagonczyk doznał szeregu lżejszych poparzeń rąk i twarzy. Poparzeniem uległ także Jan Stopa, wagowy PKP.

Wieczory teatralne w Grodnie

„Orle” — dramat Edmunda Rostanda

Jeśli istotnie — jak to dowodzą badacze współcześni — jesteśmy świadkami renesansu romantyzmu, to „Orle” na grodzieńskiej scenie jest wymownym tego potwierdzeniem. Od podniesienia kurtyny do ostatniego zdania dramatu, publiczność słuchała piękniego wiersza Rostanda w takim skupieniu, z jakim spotykamy się na widowiskach najświetlejszych. Scena śmierci księcia Reichstadtu targnęła wszystkich sercami. Gdyby nie podnoszone przez panie chusteczki do oczu, wzruszenie świętoby triumfy w najgłębszym swym wyrazie: w wyrazie łódź sztuce, składanego w milczeniu.

„Orle” w naszych czasach nie może być dziełem dramatu, przestarzałym. Przez całe siedem aktów unosi się bowiem nad nim tęsknota do wielkich czynów, tęsknota do bohaterstwa.

Syn wielkiego cesarza dusi się w atmosferze Schönbrunnu, jak dusi się stworzony na wodza człowiek współczesny, żyjący wśród małości. Mierzi go pośród otoczenia i atmosfera zgnuszenia, i małość aktualnych kalkulacji politycznych, i wysiłki podjęte jednym tylko dążeniem: by wstrząs wywołany w Europie na przełomie 19-go w. przez Napoleona, już się nie powtórzył; by spokój z takim trudem po Waterloo osiągnięty, nie zmógł zwyciężcom błogich chwil dostyłu. Zdarzenia dziejowe, epoka wielkich przemian, nowy człowiek, życie pełne zmagania — były to rzeczy piękne, porwujące, ale daleko przekraczające miarę upodobań królów i dworaków. Bał się ich oni jak złowieszczego widma. Jedno imię genialnego Korsykanina — apostoła tych wielkich przemian — kładło na ich twarze bladość śmiertelną.

Miłość i kult dla wielkiej przeszłości, płonąca w duszy syna Napoleona Bonaparte, ukończenie tej przeszłości przez wiernego jego żołnierza Flambeau — sprawia, że „Orle” nie przestaje przemawiać do widza wzruszeniami najgłębszymi. Tym wzruszeniami, których siła wydobywa z serc ludzkich podziw, uwielbienie, porwy...

Grodno już się przyzwyczaiło do pietyzmu z jakim dyr. Grodzieński otwiera podwoje Teatru im. Orzeszkowej. „Królowski Jedynak” przed dwoma laty, „Stefan Batory” w roku ubiegłym, „Orle” onegdaj — były to dni, których efekt stanowi coś więcej niż sukces artystyczny. Stanowi utrwalenie się teatru w Grodnie, stanowi nieodzowną potrzebę jego istnienia. Pozbawmy dziś gród Białorowy teatru — a zjedzie odrazu do roli zwykłego powiatowego miasta.

urządzenia, gustowne kostiumy, wśród których jednak mienili się wszystkimi barwanami — sprawiły, że po inauguracyjnym przedstawieniu widz opuszczał teatr z uczuciem zachwytu i wzruszenia. A zachwył i wzruszenie — to najlepsze sprawdziany sukcesu. Całkowicie niemal odnowiony zespół teatru im. Orzeszkowej znalazł onegdaj piękne pole do popisu. Wspaniała sztuka, piękna wystawa, zaciekawienie widzów. Wszystko sprzyjało aktorom dla pozyskania z miejsca serc i sympatii publiczności.

Marian Pełński (książkę Reichstadtu), Jerzy Rygiel (Flambeau), Stanisław Dąbrowski (Melternich) i reżyser rostandowski arcydzieła) i Olaf Szupski (Prokesch) — to sympatie zdobyli. Rygiel — żywiołowością akcji, Pełński — świetnym opanowaniem dialogu i subtelny wzruszenie się w rolę, Dąbrowski plastyką postaci głośnego dyplomaty i reżyserią dramatu, Szupski — bezpośredniością odczuwania.

Panie w tym turnieju znaleźć się muszą, niestety na drugim miejscu. Z wyjątkiem Janiny Hiltarowiczówny, pięknie oddającej dwa większe epizody i Almy Myleckiej wnościej na scenę technicznie romantyzmu. Atleci pozostających wykonawczych ról w „Orle” oczekują na naszej scenie innej obsady.

Niepodobna tu pomknąć: Mieczysława Mieczysłowskiego, Bolesława Orlińskiego, Edwarda Ieleńskiego, Aleksandra Oledzkiego, Leona Łętowskiego, Mieczysława Piotrowskiego, Andrzeja Wróblewskiego i Wojciecha Dąbrowskiego. Wszyscy oni wydatnie się przyczynili do uplastycznienia w sztuce tego piękna, które publiczność premierowa na długo zachowa w pamięci.

Stanisław Zienak.

ARTYSTA MALARZ TEATR. MIEJS. W. MAKOJNIK
PROJEKTY WNEZ
(mieszkanie, biura, sklepy i t. d.)
Wiwulskiego 6 m 15. tel. 23-77

Tragedia miłosna

Maria Pedalo z Baranowicz po podaniu się zabiegowi spędzenia płodu doznała zakażenia krwi i w dn. 7 bm. zmarła w szpitalu w Baranowiczach.

Gdy się o tym dowiedział jej narzeczony, Mikołaj Nochowicz z folw. Berzno, gm. siołowieckiej, zażył esencji octowej. Przewieziono go do szpitala w Baranowiczach.

KAPIELISKO KEMERER (LOTWA)
Silne wody siarczane — błoto jodowe. Czynne cały rok.
Doskonałe rezultaty przy reumatyzmie, podagrze, neuralgiach (ischias), bezdżetności, chorobach kobiecych, zlej przemianie materii, schorzeniach sercowych, żołądkowych, wątrobianych i jelitowych, jak również przy katarech górnych dróg oddechowych, ogólnym wyczerpaniu i nerwowości.
Kąpiele lecznicze wszelkich rodzajów, nowoczesne aparaty do badań i terapii, kuracje dietetyczne, inhałacje, Biblioteka, muzyka, sporty, wspaniały park, cudowna plaża — idealne miejsce wypoczynkowe.
4-tygodniowa kuracja z pokojem i utrzymaniem w hotelu uzdrowiskowym złotych 370, to samo w pensjonacie prywatnych złotych 210.
Informacje i cenniki: Kemer, Saravotu Iestada.

Namiętność akwariów w Budapeszcie

Szczególna namiętność ogarnęła Budapeszt: zamiast dotychczasowych kanarków, czy papug, trzyma się w domu akwarium. Nikt nie wie, w jaki sposób wybuchła ta „namiętność”, faktem jest jednak, że odnośnie sklepy zaledwie mogą nadążyć zamówieniom na ozdoby rybk. Według obliczeń kupców w Budapeszcie — jest już obecnie ponad 6000 akwariów w domach prywatnych. I nie należy przypuszczać że są to tylko jakieś małe zwykłe szklane zbiorniki, w których pływa sobie kilka znutzonych złotych rybek. Nie, jest to, zupełnie wyraźna namiętność zbieraczy, którzy pragną mieć najróżnorodniejsze gatunki rybek, a z chwilą, kiedy się chce mieć 100 lub nawet więcej sztuk, przybierają akwaria już wcale pokaźną objętość. Jest to sport z rodzaju dostępnych dla każdej niemal kieszeni. Bo najjaśniejsze rybki można dostać już od 30 fillerów, a są także i świeżące niebiesko, czerwono ubarwione rybki neonowe, za które płaci się do 50

pengo za sztukę. Są to dziwaczne stworzonka, które zaciekawiają dopiero przy bliższym przyjrzeniu się im. Jakąż rozpiętą skalę temperamentów znajduje się wśród nich, ileż ludzkich właściwości zdają się posiadać! Dają okazję nawet do podniebny sportowej: pewien gatunek ma leńkiej rybki, zwanej „mieczykiem” jest łak żarłosny, że nie można trzymać dwóch samczyków w akwarium, gdyż walczą z sobą doślad, dopóki jeden z nich nie zginie. W Syjamie walki tych rybek są podobną rozrywką, jak np. gdzieś indziej walki kogutów. Niestety jednakże, rybki te są bardzo drogie, cena za sztukę bowiem dochodzi do 40 pengo. Namiętność akwariów posiada i pewną dodatkową stronę gospodarczą: oto rodziny biednych rybaków mają dodatkowy zarobek, dostrzegając amatorom akwariów powiększenia dla rybek, pod postacią pcheł wodnych i innych stworzonek żyjących w stojących, zabagnionych wodach. (St. O.).

Z dziejów filatelistyki

Mania zbierania znaczków pocztowych datuje się od roku 1840, zapoczątkował ją Rowland Hill, który ujął kolekcjonerstwo znaczków pocztowych w ścisłe normy. Do rozwoju filatelistyki przyczynił się wydatnie fakt wypuszczenia w 1843 r. przez cesarza brazylijskiego Don Petra pierwszych znaczków pocztowych na kontynencie Nowego Świata. W cztery lata później w r. 1847, wprowadzono znaczki pocztowe pięć i dzieścioćentowe w Stanach Zjednoczonych.

Przed otwarciem Kanalu Panamskiego i przeprowadzeniem połączenia kolejowego transkontynentalnego w Ameryce Północnej, kurier pocztowy z San Francisco do Nowego Jorku i Europy szedł okrężną drogą naokoło przykładu Horn. Łatwo więc sobie wyobrazić, na jakie straty narażona była pošta, skoro nie było bezpośredniego połączenia kolejowego między San Francisco i Nowym Jorkiem. Musiało to się odbić na sprężystości amerykańskich znaczków pocztowych, które rozchodziły się po świecie w znikomym ilości 4,5 miliona rocznie, podczas gdy liczba ich dochodzi obecnie do 3,5 miliarda. Ten

stan rzeczy przyczynił się do osłabienia zainteresowania filatelistyką w Ameryce i jednocześnie wpłynął na jej kolosalny rozwój w Europie. Dopiero po otwarciu kanału Panamskiego i linii kolejowej San Francisco — New York wzrosło zainteresowanie zbieraczy znaczków pocztowych.

Leż nie tylko w Stanach Zjednoczonych filatelistyka cieszy się wielką sławą. Wzorem wybitnego filatelisty był król Jerzy V, który posiadał najwspanialszy na całym świecie zbiór znaczków pocztowych. Na ten mały jego zamiłowań filatelistycznych kraje wiele historyjek i anegdot. Opowiadają na przykład, że kilka lat przed śmiercią zwrócił się do dyrektora poczty londyńskiej z prośbą o przysłanie mu jednego znaczka „czarnej jednopensówki”, który został wypuszczony w obieg kilka lat wcześniej. Niestety, ani jeden znaczek nie pozostał z tej serii i dyrektor poczty, nie chcąc martwić króla, kazał specjalnie wydrukować kilka tysięcy takich czarnych jednopensówek.

Kilku filatelistów francuskich ofiarowało 720 tysięcy franków za kopertę, zawierającą

znaczki, przesłane pocztą lotniczą z Filadelfii do New Jersey balonem, pilotowanym przez aeronautę francuskiego Jeana Pierre Blancharda. Przesyłka ta zawierała m. in. kopertę z listem, pisanym przez Jerzego Waschingtona w r. 1793, t. zn. w roku jego półrocznego wyboru na prezydenta Stanów Zjednoczonych. Jak wiadomo Blanchard zainicjował pocztę lotniczą, dokonując przewozu korespondencji z Dover do Guinos w departamencie Pas des Calais, 7 stycznia 1785 r.

Rekord swego rodzaju pobily znaczki w swy św. Maurycyego, sprzedane na licytacji w Londynie. Jeden z nich jednopensowy, kołoru czerwono-pomarańczowego został sprzedany za 2100 funtów, drugi błękitny dwupensowy — za 1750 funtów. Cena początkowa za obydwie znaczki wynosiła 700 funtów. Oba znaczki kupił pewien filatelista z Amsterdamu. Charakterystyczny jest fakt, że filatelista jest zamiłowaniem wyłącznie mężczyzny. Kobiety-filatelistki stanowią znikomy odsetek zwolenników tego sportu, którego wyczyny wyrażają się przeważnie w wysokich sumach funtów szterlingów.

W pałacej sprawie ratowania nagrobków byłych profesorów U. S. B.

Na pięknym wileńskim cmentarzu Rossa w najbliższych tygodniach mają być zniesione te stare columbaria, położone z prawej strony miejscowej kaplicy, w których mieszczą się między innymi katakumby z prochami znakomitych zasług profesorów dawnej wszechszkoły wileńskiej ks. misjonarza Tomasza Hussarzewskiego i art. malarza Franciszka Smuglewicza; słynny, bodaj że nie tylko w Polsce, twórca wielu dzieł religijnych i historycznych, nadto pierwszy profesor malarstwa w uniwersytecie wileńskim zmarł Smuglewicz 18 września 1807 r., a więc o 3 niespełna miesiące przed zgonem kolegi swego uniwersyteckiego ks. Hussarzewskiego, wybitnego nauczyciela dzieł powstających, a umiłowanego prof. Joachima Lelewela. Grób uczonego kanła na przykryty jest tablicą kamienną — przed 2-ma laty odrestaurowana sympletem Bibliotek im. Wróblewskich, — a położony niemal wprost okazywał się grobowca wielkiego patrioty i dziejopisarza, Lelewela.

Nadmienimy jeszcze, że w tychże columbariach, nieopodal Hussarzewskiego, spoczęły zwłoki młodego zastępcy profesora filozofii we wszechszkoły Batorowej, ś. p. Władysława Ilrodzkiego, zmarłego w r. 1920; grób tegoż uczonego jest również starannie konserwowany.

Co do miejsca wiecznego spoczynku Smuglewicza, — to jest rzeczą zupełnie pewną (jak niegdyś twierdzili znani swego czasu badacze sztuki i odnośnych pamiątek przeszłości ś. p. Ed. Pawłowicz, Alfr. Romer i Bol. Rubecki), że prochy znakomitego artysty spoczęły w tych właśnie columbariach, gdzie i historyk Hussarzewski został pochowany, najprawdopodobniej nawet w pobliżu jego grobu; tak wnosić można z samego chronologicznego układu różnych tu nagrobków.

Ponieważ omawiane powyżej katakumby, sięgające początkiem budowy pierwszych lat w. 19-go, w ostatnich latach zaczęły rozpadać się w ruinę niemal całkowitą, więc administracja cmentarza Rossa postanowiła rozebrać poleć columbariów, która położona jest naprzeciw kaplicy. Przylegające do ruin mury o wyższych piętach, a położone wzdłuż głównej drogi cmentarza, jako znajdujące się w dobrym stanie, oczywiście, będą i nadal starannie konserwowane.

Ciekawe jest, że tyle sumienny autor najpierwszych przewodników po Wilnie, Ad. Hon. Kirkor (Jan ze Śliwna) stale utrzymywał, że Wawrzyniec Gucewicz, słynny profesor architektury w dawnym uniwersytecie wileńskim, pogrzebany został na cmentarzu Rossa, tymczasem obecnie najdokładniej wiadomo, że posiada on tablicę nagrobkową wmurowaną w ścianie południowej kościoła św. Stefana, świadcząca o śmierci jego w r. 1798 w 45-ym roku życia.

Jeszcze w czerwcu r. b. ks. kanonik Tad. Makarewicz jako gospodarz

wzorowy pięknej Rossy, posłać mógł doprowadzić do porządku zarówno fatalnie podrujnowaną ścianę obwodową od strony ul. Listopadowej jak i zająć się usunięciem rozpadających się w gruzy części katakumb; jakoż niedawno ukończona została gruntowna reperacja muru obwodowego Rossy, teraz zaś ma wkrótce nastąpić rozbiórka wspomnianych katakumb.

Pozwolenie odnośnego urzędu władz państwowych co do usunięcia spełnie niszczących się columbariów z grobami zasłużonych profesorów naszej wszechszkoły nastąpiło w swoim czasie, zaś prasa wileńska powiadomiona została o zamierzeniu przystąpieniu administracji Rossy do zniesienia wyżej wspomnianych murów, w tym celu, ażeby rodziny, posiadające w tych columbariach groby swych bliskich, nie zaciębały dokonywania ekshumacji prochów i pogrzebiania ich w innych miejscach cmentarza.

Skoro już ci i owi z osób prywatnych dokonali ubiegłego lata tranlokacji rodzinnych pamiątek na Rossie, więc wobec nieodwołalnego postanowienia administracji Rossy względem porozumienia się ze zwierzchnością Uniwersytetu U. S. B. co do losu nagrobków Hussarzewskiego i Ilrodzkiego, tudzież nieodszukiwanych jeszcze prochów Smuglewicza, czas wielki, ażeby sprawnie tę załatwiono jak najspieszniej.

Nagrobki te ewentualnie mogą być wyeliminowane spośród znalezionych, zmurszałych cegieł oraz innego zbitego materiału.

Kiedy, po odbyciu uroczystości poświęcenia poważnego nagrobka Lelewela, mieliśmy okazję wspólnego

wraz z sz. ks. kan. St. Miłkowskim, ówczesnym administratorem cmentarza, nieodsz. pam. profesorami Ferd. Ruszczycem i Bol. Bałukiewiczem, naradzenia się w kwestii niezbędnej wykrycia miejsca wiecznego spoczynku prof. Smuglewicza, powstał projekt konkretnego zbadania sprawy zapomocą ekshumacji prochów w tych i owych columbariach.

Szczególnie gorąco sprawę tę wzięli wówczas do serca prof. Ruszczyce.

Jeszcze przedtem, bo w r. 1920, niżej podpisany, jako doradca Wydziału Sztuk Pięknych U. S. B. a niegdyś jeden z założycieli byłego T-wa Muzeum Nauki i Sztuki, złożył na posiedzeniu Wydziału Szt. P. na ręce dziekana Ruszczyca tysiąc marek pol. właśnie na cel uczczenia pamięci Smuglewicza zapomocą odpowiedniego nagrobka na Rossie.

Powyższa kwota pochodziła od niektórych członków likwidowanego T-wa Muzeum Nauki i Sztuki.

O tej sprawie w r. 1907 pisał ku stosz wspomnianego muzeum, właśnie w setną rocznicę zgonu prof. Smuglewicza.

Lucjan Uziębło.

Spieszmy donieść czytelnikom, że już od dn. 13 bm. katakumby na cmentarzu Rossa w których spoczęło 3 profesorów uniwersytetu wileńskiego są rozbierane. Roboty rozpoczęto od tyłu 3-piętrowej budowli, mianowicie od miejsca, gdzie mur się styka z grobowcem rodziny Stachowskich, ozdobionym dużą, brązową płaskorzeźbą, dłuta Józefa Woźnickiego. L. U.

Kwesta na niewidomych dn. 19 i 20 IX

P. P. Kwestarki i Kwestarze zechcą łaskawie zgłaszać się po legitymację i puszki do lokalu Związku Inteligentji Katolickiej (Zamkowa 8, I piętro) w sobotę 18. IX, w godz. 16—19.30.

Nagły zgon emeryt. ppłk. Sokołowskiego w Kaplicy Ostrobramskiej

Wczoraj koło godz. 1-ej w kaplicy Ostrobramskiej po nabożeństwie z okazji poświęcenia sztandaru Katolickiego Stowarzyszenia Mężów przez J. E. ks. Arcybiskupa Metropolity Romualda Jabrzykowskiego, nagle zaślął jeden z modlących się, jak następnie stwierdzono emerytowany ppułkownik Edward Sokołowski

zam. przy ul. Piłsudskiego 31, lat 66. Niezwłocznie wezwano pogotowie ratunkowe. Było już jednak za późno. Lekarz stwierdził zgon. Śmierć nastąpiła na skutek ataku sercowego. Ś. p. ppułkownik Sokołowski chorował ostatnio poważnie na serce. (C).

Listonosz arestowany na gorącym uczynku nadużyć

Odlepił znaczki z korespondencji i sprzedawał je

Wczoraj został arestowany i osadzony w areszcie centralnym listonosz Michał Baker, przydzielony do Urzędu Pocztowego Wilno — 2.

Ostatnio stwierdzono szereg wypadków, że listy nadawane do adresatów ze znaczkami pocztowymi, doręczane były bez znaczków i żądano od adresatów

podwójnej dopłaty. Prowadzone obserwacje doprowadziły wczoraj do ujęcia Michała Bakera. Został on arestowany na gorącym uczynku zrywania znaczków pocztowych przy podejmowaniu bagażu pocztowego na postoju autobusów dalekobieżnych na placu Orzeszkowej. (C).

Arestowania wśród członków bandy „Złotego Sztandaru”

Ub. nocy policja dokonała licznych rewizji w mieszkaniach i kryjówek b. członków głośnej ongiś w Wilnie bandy pod nazwą „Złoty Sztandar”.

Między innymi przeprowadzono rewizję w mieszkaniu b. herszta tej bandy Zelika Lewinsona, znanego pod przezwiskiem „Chana Bobkes”, bohatera szeregu sensacyjnych „przedsięwzięć” kryminalnych, przed kilku tygodniami dopiero zwolnionego z więzienia na Łukiszkach, gdzie przebywał jako podejrzany

o współudział w bestialskim zamordowaniu gangstera Chaima Kopolukosa, znanego pod przydomkiem „Napoleona”.

W wyniku tych rewizji zostali ponownie arestowani i osadzeni na razie w areszcie centralnym do dyspozycji władz sądowniczych Zelik Chana Bobkes oraz dwaj jego członkowie jego bandy.

Przyczyna tych rewizji oraz szczegóły sprawy trzymane są na razie w tajemnicy. Chodził podobno o wielką sensację kryminalną. (C).

Polska stacja biologiczna w Pińsku

Ostatnio Pińsk otrzymał nową placówkę naukową, która uzupełniająca istniejącą sieć tego rodzaju instytucji, będzie miała ogólniejsze znaczenie. Mianowicie, dzięki pomocy finansowej Funduszu Kultury Narodowej została uruchomiona w Pińsku przez Instytut Naukowy nowa stacja do badań biologicznych na Polesiu. Charakter terenu i dominująca w nim rola wód przesądzają zakres prac tej placówki w kierunku badań hydro-biologicznych rzek i bagien.

Dotychczas istniejące dwie stacje tego rodzaju, jedna w Wigrach (pojezierze Suwalskie), związana z terenem nadającym się do badań jeziornych, a druga na Helu (morska), mająca na celu badania oceanograficzne, nie posiadały warunków umożliwiających prowadzenie prac naukowych na wodach rzecznych i bagiennych.

Myśl o budowie stacji hydrobiologicznej w Pińsku powstała już kilka lat temu, jednak brak środków materialnych stał na przeszkodzie do rea-

lizacji tego projektu. Jednakowoż wyprawy dokonane w latach 1929, 1935 i 1936 przyniosły tak obfity i cenny materiał naukowy, że projekt budowy został zatwierdzony i w jesieni ub. roku założono fundamenty pod budynek tej placówki.

Plan wypraw został częściowo opracowany przez kierownika stacji w Wigrach prof. dr. A. Gityńskiego. Prócz tego uczestnicy tych ekspedycji wydali drukiem szereg dzieł naukowych, między in. mgr. I. Cabejszkówna wzbogaciła naukę odkryciem nowego gatunku roślinnego (ustroju jednokomórkowego) — fragillaria Ka suminensis, znalezionej w jeziorach Zasumińskich w Zahoryniu.

Stacja mieści się w ładnym piętrowym budynku nad brzegiem rz. Piny w zachodniej części miasta. Budowa spoczywała w ręku miejskiego architekta inż. G. Mersona. Koszt budynku wraz z placem i instalacją wodociagową, elektryczną i gazową nie przekroczył 60.000 zł.

Urządzenie, przewidujące szereg laboratoriów, zapewni ciągłość i sa-

modzielność prac naukowych, które, poza teoretyczną wartością, będą miały doniosłe znaczenie gospodarcze, szczególnie w dziedzinie rybactwa.

Stały personel stacji składa się z kierownika — docenta dr. J. Wiszniewskiego i asystenta — mgr. Krasnodębskiego. Ten ostatni już brał udział w wyprawach lat poprzednich i ogłosił szereg prac, traktujących o skorupiakach Zahorynia.

Obecnie dr. Wiszniewski bawi na międzynarodowym zjeździe hydrobiologów w Paryżu. Zjazdy tego rodzaju odbywają się co dwa lata. Następny ma być zwołany w Szwecji, w roku natomiast 1942 terenem zjazdu będzie prawdopodobnie Polska i właśnie Pińsk. E. R.

Rozpaczliwe wysiłki rodziców

Donosiliśmy o przepełnieniu w wileńskich średnich szkołach państwowych. Bardzo wiele dzieci pozostaje bez możliwości pobierania nauki. Rodzice czynią rozpaczliwe wysiłki, by jakkolwiek zapewnić dzieciom naukę. Obecnie rodzice 50 kandydatów, którzy złożyli egzaminy wstępne do Państw. Szkoły Technicznej im. Marszałka Piłsudskiego w Wilnie, lecz nie zostali przyjęci z braku miejsc, wystosowali podanie do Pana Ministra WR. i OP, z prośbą o otwarcie w tej szkole trzeciego równoległego wydziału drogowego, względnie o nielikwidowanie wydziału mechanicznego w szkole.

Do egzaminów

przygotowuje doświadczony b. naucz. gimn. w zakresie programu nowego i dawnego typu gimn. Specjalność: polski, matematyka, fizyka, przyroda. Nauka solidna. Opłata przystępna. Zgłoszenia do redakcji „Kurjera Wileńskiego” po godz. 7.30 wiecz lub telefonicznie nr 4 84, pokój 45, od godz. 11 rano do 7 wiecz.

Czarnocka (A. Z. S.) startuje z Walasiewiczówną

Doskonała lekkoatletka Wilna Aldona Czarnocka zaproszona została na zawody propagandowe do Borysławia i Drohobycza. Czarnocka już wyjechała z Wilna i weźmie udział w szeregach konkurencji. Spotka się ona przede wszystkim z Walasiewiczówną i z innymi czołowymi zawodniczkami Polski. Zawody jak wiemy odbędą się w sobotę i niedzielę.

Czarnocka startować będzie w skoku w dal i w rzucie oszczepem. Bardzo możliwe, że stanie również na starcie biegu na 60 m.

Dziś wyjechali do Warszawy piłkarze

Piłkarze WKS Smigły w sobotę rano wyjadą do Warszawy na mecz o wejście do Ligi z Polonią. Drużyna nasza jest dobrej nysli. Czuj się pod względem psychicznym nienajgorzej. Drużyna wyjeżdża w następującym składzie: Czarski, Zawieja, Grządziel, Moszczyński, Skowroński, Puzyna, Hajdul, Osesik, Pawłowski, Longin, Skrzypczak i Drąg. Niedzielny mecz w Warszawie będzie dla Wilna spotkaniem decydującym.

W niedzielę start motocyklistów i kolarzy

Niedzielne wyścigi kolarskie i motocyklowe na Piłomonce obudzą niewątpliwie ogromne zaciekawienie. Sporty motorowe

Kurjer Sportowy

Pan Prezydent R.P. i Marszałek Rydz-Śmigły protektorami mistrzostw strzeleckich Polski

Mistrzostwa strzeleckie Polski i Armii odbywać się będą ostatecznie w Wilnie w terminie od 23 września do 6 października. Zawodnicy do Wilna przyjeżdżać zaczną 22 września. Ze względu na to, że największe nasilenie zawodników przewidziane jest na 26 września przeto w dniu tym wszyscy strzelcy udadzą się na Rossę celem złożenia Hołdu Pamięci Marszałka Piłsudskiego. Pamiętamy, że w roku zeszłym uroczystość ta odbyła się w dniu otwarcia mistrzostw.

Biurowo informacyjne mieścić się będzie w lokalu przysposobienia wojskowego w Wilnie przy ul. Dąbrowskiego 1. Komisarzem zawodów mianowany został płk. Ignacy Bobrowski, a zastępcą jego — mjr. Fruziński. Przedstawicielem Związku Strzeleckiego oraz Polskiego Związku Sportu Strzeleckiego mianowany został mjr. Stawarz.

Strzelania odbywać się będą na 10 strzelnicach. Uroczystość otwarcia XII mistrzostw nastąpi 21 września o godz. 9 rano na Piłomonce.

Tegoroczne mistrzostwa odbywają się pod Wysokim Protektorem Pana Prezydenta Rzeczypospolitej Polski oraz Pana

Marszałka Edwarda Śmigłego Rydza. Do komitetu zaś honorowego zaproszono wszystkich pp. ministrów na czele z p. premierem gen. Sławoj Składkowskim. Komitet organizacyjny liczy w tym roku stosunkowo niewielu członków. Na czele komitetu stanął płk. Kazimierz Janicki. Skład komitetu przedstawia się następująco: płk. Bureczak, płk. Białkowski, płk. Engiel, płk. Damrosz, sen. Dobaczewski, insp. Jacyna, star. Wielowiejski, nac. Wiśniewski, wiceprezydent Grodzicki, mjr. Fruziński, kom. Pittner i red. Niciecki.

Wśród szeregu cennych nagród ofiarowanych przez panów ministrów, panów generalów i wojewodów na pierwszy plan wybija się nagroda przechodnia ofiarowana przez Pana Marszałka Edwarda Śmigłego Rydza.

Organizatorzy za naszym pośrednictwem zawiadamiają, że wstęp na strzelnicę w czasie zawodów jest wolny. Zapraszamy oni szczerą publiczność do wzięcia pośredniego udziału w największej imprezie strzeleckiej w Polsce, jakimi będą właśnie nadchodzące mistrzostwa.

KAPELUSZE DAMSKIE
najnowsze modele i najtaniej nabędziecie w nowootworzonym magazynie mody **Krystyny Kuleszo**
ul. Św. Jańska 1

Czerwone na zielonym...

Wczoraj w południe na moście Zielonym wynikła bójka pomiędzy dwoma brukarzami. W czasie bójki został pięciokrotnie uderzony nożem w czoło, twarz i pachwinę, 30-letni brukarz Michał Kowalewski, zam. przy ul. Antokolskiej 78.

Stan rannego jest groźny. Po wypadku przewieziono go natychmiast do szpitala św. Jakuba.

Kowalewski został w szpitalu przesłuchany, bowiem policji zależało na ujęciu sprawcy, który po wypadku, korzystając z ogólnego zamieszania, zbiegł.

Ranny wyjaśnił że nie zna sprawcy na padu. Twierdzi, że na moście zbliżył się do niego nieznanym osobnik i zaproponował, by poszedł z nim na wódkę. Gdy odpowiedział, że nie pójdzie, bo po pierwsze nie ma pieniędzy, a po drugie nie wie z kim ma do czynienia, napastnik wyciągnął z pasa noż i kilkakrotnie go uderzył.

Policja przypuszcza jednak, że Kowalewski zna nazwisko napastnika, lecz ukrywa je dla jakichś względów. (C).

Zgon załóżonego pracownika fabryki „Furs”

Przed kilku dniami zmarł długoletni pracownik fabryki futrzarskiej w Wilnie „Furs” 54-letni M. Jurowski. Wczoraj odbył się pogrzeb tego cichego, pracownika.

Zgon ś. p. Jurowskiego okrył żalobą cały personel fabryki „Furs”, nie wylaczając dyrekcji, która doborowo i zajął się, łącznie z rodziną i personelem fabryki, organizacją pogrzebu, nie szczędząc na to ani trudów, ani kosztów. Pogrzeb odbył się na cmentarzu Rossa. Kondukt żalobny przeciagnął wczoraj o godz. 5 ulicami miasta, zdążając na cmentarz. Kondukt poprzedzały wieńce od dyrekcji i kolegów zmarłego. Rzucała się w oczy niezwykle wielka ilość żydów, odprowadzających swego kolegę — chrześcijanina na miejsce wiecznego spoczynku. W dobie jętrzących się antagonizmów fakt ten jest godny uwagi.

KRONIKA

WRZESIEŃ
18
Sobota

Dziś Józefa i Ireny
Jutro Januariusza B. M.
Wschód słońca — g. 4 m. 57
Zachód słońca — g. 5 m. 30

Spostrzeżenia Zakładu Meteorologii USB w Wilnie dnia 17.IX.1937 r.
Ciśnienie — 769
Temperatura średnia + 16
Temperatura najwyższa + 21
Temperatura najniższa + 9
Opad —
Wiatr — południowy
Tendencja barom — bez zmian
Uwagi — dość pogodnie.

NOWOGRODZKA

ZMIANY PERSONELNE NA WYŻSZYCH STANOWISKACH. Od kilku dni krają w Nowogrodzku wersje o mających nastąpić zmianach personalnych na kierowniczych stanowiskach w urzędzie wojewódzkim. Mianowicie: p. Rolewicz naczelnik wydziału politycznego - społecznego powrócił na na równorzędne stanowisko do Brześcia; nac. wydziału wojskowego p. Kałtański odchodzi do Łucka. Poza tym opuścić na Nowogrodzku insp. straży pożarnej p. Drożdżeńki.

— Dyrektor Wojewódzkiego Biura Funduszu Pracy w Nowogrodzku p. Jan Dobrowolski 16 bm. wrócił z urlopu i objął urządowanie.

— Wybory w gminie wiejskiej Nowogrodzkiej. Jak zapowiadaliśmy 14 bm. odbyły się wybory zarządu gminy wiejskiej Nowogrodzkiej. Wystawione zostały dwie kandydatury: p. Krepkiego i p. Piątkowskiego. Większością głosów wybrany został p. Piątkowski.

— Program „Tygodnia Budowy Szkoły Powszechnej” w Nowogrodzku. 14 bm. pod przewodnictwem wicewojewoźdy Kaczmarczykowej odbyło się posiedzenie sprawozdawcze Sekcji Wykonawczego Komitetu. Dowiadujemy się, że w tym roku „Tydzień Budowy Szkół Powszechnych” będzie wyjątkowo uroczysty. W dniu 2.X odbędzie się w salach Ogniska „Wielka Zabawa Jasienna” z atrakcjami i niespodziankami. W dniu 3 i 4 „Wielka Loteria Fantowa”, składająca się z wartościowych i pięknych fantów. W dniu 10.X, o godz. 12 m. 30 w sali teatralnej pierwszy poranek muzyczny dla młodzieży za opłatą wejściową 30 gr, a wieczorem w tymże dniu koncert młodzieży w koncertach wezmą pp.: dyrektorka instytutu muzycznego Stefania Niekrasowa i Wacław Kochanski, profesor i wicepreztor Akademii Muzycznej w Warszawie znakomity artysta skrzypek. — Oprócz wyżej podanych imprez odbędą się kwarty uliczne, sprzedaż nalepek, chorągiewek, pochody, zabawy ludowe i t. d.

— Walne zebranie Koła TRZW. Dnia 14 bm. odbyło się walne zebranie Koła Tow. Rozwoju Ziemi Wschodnich. Przewodniczył dyr. Rybicki, sekretarzowa p. Anna Marcinkiewiczówna. Po złożeniu przez ustępującego zarząd sprawozdania ogólnego i kasowego udzielono absolutorium. Następnie przystąpiono do wyboru nowego zarządu. Na prezesa wybrano p. Sikorskiego, naczelnika wydziału Izby Skarbowej na członków zaś pp. B. Sanowskiego, insp. Zygmunta Zbrojny, Mieczysława Troniewskiego, dr. Rybickiego, Wawera Czesława i dr. Jelskiego. Do komisji rewizyjnej weszli p. Bruźkiewicz, Zofia Łańcuch i Jerzy Buniewicz.

Po walnym zebraniu przystąpiono do ukonstytuowania się zarządu. Wiceprezesem został p. Zbrojny, sekretarzem p. Wawer, skarbnikiem p. Troniewski.

Na zakończenie omówiono program uroczystego otwarcia 19 bm. świetlicy im. prezesa Grubera.

LIDZKA

— Nagły zgon adwokata Oguszewicza. W dniu 16 bm. zmarł śmiercią nagłą znany dobrze na gruncie lidzkim adwokat Michał Oguszewicz. Adw. Oguszewicz tego dnia rano udał się do Hipoleki w celu załatwienia jakiejś sprawy. W czasie jej załatwienia nastąpił atak serca, skutkiem którego był zgon.

— Na skutek wzmagalącego się ruchu spółdzielczego na terenie gminy zachodniej, zarząd miejscowej spółdzielni postanowił wybudować dom murowany przeznaczony na składnicę towarów spółdzielczych i zboże, nabyte od drobnych rolników dla spółdzielni rolniczo-handlowej w Lidzie.

— Kooperatywa „Zgoda” w Sobakłiach, przy poparciu samorządu powiatowego przystąpiła do budowy własnej piekarni mechanicznej. Ponieważ do chwili obecnej ludność miejscowa odczuwa dotkliwy brak dobrego pieczywa, przez uruchomienie piekarni uważano za potrzebne niecierpiącą zwłoki. Oprócz tego spółdzielnia ta po porozumieniu się z nadleśnictwami w Kozłiszkach i Zubrowie oraz przy ich wydatnej pomocy zamierza uruchomić filię spółdzielni, która pokryje

zapotrzebowania zatrudnionych tam urzędników, robotników i wozaków.

— Z Ligi Kooperatywek. Pierwsze powiatowe zebranie Koła Kooperatywek w Lidzie odbyło się dnia 10 bm. Ustalono szczegółowy program prac na bieżący sezon.

Wieczory dyskusyjne dla członków Koła odbywać się będą w świetlicy na ul. Zamkowej 2 we wtorki o godz. 17. Tamże w czwartki próby zespołów dramatycznego i muzycznego. Niezależnie od tego uchwalono urządzić w pierwszą sobotę każdego miesiąca uroczyste wieczory świetlicowe dla szerszej publiczności, połączone z żywą gazetką oraz inscenizacjami.

W projekcie jest również jeden odczyt publiczny o spółdzielczości w październiku. W najbliższych dniach Kolo otwiera pracownię szycia w świetlicy w celu zatrudnienia bezrobotnych kobiet.

Świetlica Koła Kooperatywek (Zamkowa Nr. 2) czynna jest codziennie od godz. 17.30 do 21-ej. posiada radio, gry, zabawy oraz liczne pisma.

— Kursy Samochodowe. 20 bm. zostaną otwarte w Lidzie Kursy Samochodowe zawodowe i amatorskie. Opłata za kurs wynosić będzie zł. 90. Kierownictwo kursów spoczywać będzie w rękach p. S. Wóblewskiego.

— Kurs samochodowy zawodowy i amatorski w Lidzie od dnia 20 września do 30 października. Całkowita opłata za kurs zł. 90.

Wykłady i jazdy wieczorowe. Zgłoszenia i informacje — Lidzka, 3-go Maja 32 codziennie od godz. 17—19-ej.

BARANOWICKA

— Przybyła do Baranowicz z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych specjalna komisja, która prawdopodobnie przeprowadzi lustrację urzędów państwowych i samorządowych.

— Owoce podróży. Na skutek starań OTO i KR pewna firma chrześcijańska przystąpiła do skupów owoców w nieograniczonej ilości na terenie powiatu i miasta Baranowicz płacąc wyższe ceny od miejscowych handlarzy.

— NAGŁA ŚMIERĆ DZIECKA. 11.IX bm. w czasie pędzenia krów na pastwisko, poza wsią Fiedziuki, gm. darewskiej zmarła nagle 7-letnia Drezko Anna, ze wsi Fiedziuki. Jak ustalono dochodzenie Drezko Anna była od dawna chora, lecz ze względu na ubóstwo rodziców, nie tylko nie była leczona, lecz zmuszano ją do zarabkowania przy doglądaniu krów.

— ŚMIERĆ W STUDNI. 12 bm., o g. 5 rzuciła się do studni przy ul. Mysłobodzkiej w Lachowiczach Kapłanówna Dynia, 26-letnia panna. Kapłanówna od dłuższego czasu była chora na gruźlicę i ostatnio straciła zupełnie nadzieję na wyleczenie.

— Okradli nauczyciela. W nocy na 15 bm. nieznanymi sprawcy za pomocą wyjęcia szyby w oknie dostali się do mieszkania nauczyciela Mola Marcina, zam. w Nowej Myśli i skradli złoty zegarek, ubranie oraz obuwie, ogólnej wartości 280 zł.

— Stodki odpoczynek w rowie i przykre przebudzenie. 15 bm. do Lankowicza Józefa zam. w Baranowiczach Centralnych (53) zgłosił się jego kolega Karpoczewski Zygmunt (Narutowicza 102) i pożyczył rower. Kolega wstał do knajpy „na jednego” i w wyniku wypadł wraz z rowerem do rowu przydrożnego obok bocznic kolejowej, wiodącej do rzeźni, gdzie słodko zasnął. Po przebudzeniu się stwierdził brak roweru i gotówkę w kieszeni. Pobiegł czym prędzej znowu do kolegi, żeby go ratował w „niebezpieczeństwie”. Lankowicz złożył skargę w policji na Karpoczewskiego.

Dr. L. Nochumowski

powrócił
Lecznica jest czynna

Baranowicza, ul. Narutowicza 7, tel. 20.

NIEŚWIESKA

— Nowoorganizowane Koło Młodej Wsi wspólnie ze Strażą Pożarną urządziły w Suchliczach gm. kleckiej dożynki. Uroczysty program uroczystości ułożył prezes Mecharzyński. W środku wsi przeciw zagrodzie jednego z gospodarzy młodzież wiejska złożyła na ręce przedstawicieli koła gospodyni p. Oskierczyński pięknie upieczony z tegorocznych plonów wianek. Następnie w obecności licznie zebranych starszych gospodyni i gospodarzy oraz działwy młodzieży popisywała się śpiewami, tańcami i t. p. Po zachodzie słońca odbyła się w świetlicy strażackiej wieczorka taneczna.

— Przybyła z Warszawy do Nieświsza komisja ministerialna dla zlustrowania całokształtu prac urzędów. W pierwszym dniu komisja zajęła się wydziałem powiatowym. Komisja ma urzędować na terenie powiatu kilka dni.

— Rozbudowa Horodzieja. Z inicjatywą prywatnej wybudowany został w miasteczku Horodziej, pow. nieświeskiego w najruchliwszym punkcie jednopiętrowy duży murowany blok, w którym znaj-

Otwarcie VIII-ych Targów Wołyńskich w Równem

Moment otwarcia w Równem na Wołyniu VIII-ych Targów Wołyńskich, będących ogólnowołyńskim regionalnym jarmarkiem produktów ziemi wołyńskiej i wyrobów przemysłu ludowego. Przecięcia wstęgi dokonał Marszałek Senatu Aleksander Prystor, który w tym czasie bawił na Wołyniu z wycieczką posłów i senatorów. Obok Pana Marszałka Prystora widzimy p. wicemin. Spraw Wewnętrznych Koszaka, wojewodę wołyńskiego Józewskiego i prezydenta m. Równego Wołka.

lazły wygodne pomieszczenie pierwsze w Horodzieju na większą skalę chrześcijańskie przedsiębiorstwa handlowe. Na leży zaznaczyć, że Horodziej posiada w śródmieściu obszernie rozbudowaną kolej. stację, w szczególności towarową. Stacja ta jest najwygodniejszym i jedynym dla powiatów nieświeskiego i stołpeckiego punktem ładunku wyborowej bekonowej trzody chlewnej oraz zboża. W najbliższym czasie przy stacji towarowej mają być wybudowane duże motoryczne maszyny-elewatory do oczyszczania zboża, przeznaczonego na eksport.

Ponadto stacja Horodziej jest najbliższym połączeniem kolejowym z miastem Mir, pow. stołpeckiego, w którym znajduje się największa i najwyższa na świecie żydowska szkoła talmudyczna, do której rokrocznie przyjeżdża około 400 osób przeważnie z wyższym cenzusem z państw europejskich.

— WE WSI CHWOJEWO GM. SNO WSKIEJ, POWIĘSIŁ SIĘ W WŁASNEJ STODOLE NA DRUCIE rolnik Burmel Józef lat 48. Burmel od dłuższego czasu zdradzał obłąwy silnego zdenerwowania. Złe warunki materialne były przyczyną jego depręsjji a następnie desperackiego czynu.

WILEJSKA

— KOP wybudował kapliczkę w Łowczewiczach. W osrodku osadników wojsk. b. żołnierzy 1 dyw. legionowej w Łowczewiczach, pow. wilejskiej, Korpus Ochrony Pogranicza zbudował stylową murowaną kapliczkę przydrożną, w której zamieszony został srebrny ryngiel Małki Boskiej Ostrobramskiej, ofiarowany przed kilku laty jednemu z oddziałów KOP przez ziemianką rodzinę Borowskich.

Kapliczka wzniesiona została z inicjatywy plk. Gaładyka i ma być ona symbolem jedności i zgody kresowego społeczeństwa w tej okolicy.

— Badanie przydatności terenów pod nowe planiacje wikliny. Dzięki inicjatywie podjętej przez wilejskie koło Tow. Rozwoju Ziemi Wsch. ma przyjechać na teren powiatu wybitny znawca spraw w kliniarskich inż. Bronisław O'Staffa, autor dzieł naukowych z tej dziedziny i inspektor Małopolskiego Towarzystwa Rolniczego w Łwowie.

P. O'Staffa przeprowadzi badanie poszczególnych terenów i określi ich przydatność pod zakładanie plantacji wikliniarskich. Termin przyjazdu nie jest jeszcze ustalony, ale nastąpi on prawdopodobnie w okresie między 20 a 30 września. P. O'Staffa wyjedzie tylko do tych osrodków, które złożą pisemne zaproszenie na adres p. sędziego Stanisława Włodarczyka w Wilejce i zobowiążą się ponieść kosztów w ramach od 40 do 50 zł.

Szkoda, że z przyjazdu p. O'Staffa będą mogli skorzystać jedynie właściciele większych posiadłości. W. R.

— Przygotowania do XIV Tygodnia L. O. P. w Wilejce. 14 bm. odbyło się pod przewodnictwem prezesa powiatowego LOPP p. dyrektora Stasiuna pierwsze zebranie w sprawie organizacji XIV Tygodnia LOPP. Powołano do życia 5 sekcji: propagandową, pokazową, zbiórkową, zabawową i finansową. Program Tygodnia w Wilejce przedstawia się następująco: 25 września o godz. 18 capstrzyki z orkiestrą, pochodniami i transparentami. Udział w capstrzyku wezmą: Strzelec, Straż Pożarna i członkowie gimnazjalnego Koła LOPP. 26 września od będą się w świątyniach wszystkich wyznań uroczyste nabożeństwa z okolicznościowymi kazaniami. Przez cały dzień będą rozdawane ulotki propagandowe i zbierana kwesta. Na rynku przeprowadzi się pokaz środków używanych podczas napałów lotniczych. Wieczorem prawdopodobnie będzie wyświetlony film propagandowy z dziedziny lotnictwa. Poza tym w dniu 30 września będzie jeszcze raz przeprowadzona kwesta na rynku (dzień targowy). W dniu 2 października zorganizuje się załawę ludową w OMP i 3 października załawę za zaproszeniami w klubie urzędniczym.

GRODZIENSKA

— Wspaniała manifestacja na rzecz armii. Grodno przeżyło we wtorek jeden z podniosłych dni. Powitało w sposób spontaniczny wracające z manewrów wojsko.

Obie strony ulic wiodących od mostu na Niemnie aż do Placu Tyzenhauza wypełnione były publicznością. Chodnikami na tym szlaku niepodobna było przejść.

Wracające z manewrów oddziały wojskowe panie zasypały kwiatami. Zebrana młodzież głośno wiewatowała.

Po przemarszerowaniu wojska, ulice Grodna przedstawiały widok olbrzymiej procesji, kroczącej ku przedmieściom. Gabytatele i działwa szkolna wracali do domów.

Grodno nie manifestowało jeszcze doład tak żywiołowo swego przywiązania do armii.

— Inauguracja sezonu teatralnego stała się prawdziwą uroczystością kulturalną Grodna.

Zespół teatru dorocznym zwyczajem złożył w godzinach popołudniowych pod pomnikiem Elizy Orzechowej w Parku Miejskim piękny wieniec z biało-czerwonych chryzantem. Wieniec zdobił złożył napis: „Swojej świetlanej Patronce — Dyrekcyj i Artysty Teatru Miejskiego w Grodnie”.

Przed podniesieniem kurliny przemówił ze sceny ks. Wiktor Potrzebski, połączony: utrwalanie się w Grodnie niezwykle pozytywnej placówki, jaką jest teatr oraz obywatelskie stanowisko Rady Miejskiej, nie szczędzącej pomocy w jego utrzymaniu z rozwoju.

Życząc dyrekcji i aktorom owocnej pracy, mówca wyraził głęboką radość z sprawy kulturalnej w Grodnie znajdując wśród społeczeństwa coraz żywsze zrozumienie.

PIŃSKA

— Powitanie wojska w Pińsku. Od rana 16.IX br. Pińsk przybrał świąteczny wygląd. Nawet pogoda chmurna z początku rozpozodziła się i jesienne słońce załało plac 3 Maja powodując promień. Dźwięki orkiestry wojskowej z Piny dały znać o nadejściu oddziałów. Szkoły i organizacje ustawiły się w „szpalery, między którymi przemarszerowały kolumny „strzelców polskich”. Rozeszły się głośno wiewaty na cześć armii, posypały się kwiaty.

Prezydent miasta p. J. Oldakowski wygłosił powitalne przemówienie, na które odpowiedział plk. Szarejko, dziękując za okazaną serdeczność i podkreślając łączność między armią a społeczeństwem. Następnie odbyła się defilada. W koszarach rozdano żołnierzom podarunki od miasta.

— Strzelanie poligonowe. Zarząd miasta podaje do wiadomości, że 21 bm., na terenie między m. Pińskiem a Horodyszczem i Terebniem odbędą się strzelania artyleryjskie flotylii rzecznej. Wobec powyższego zabrania się w tym dniu przebywania, przejazd i popas bydła na oznaczonym terenie.

— Wynik kwesty. Zarząd Obwodu Powiatowego LOPP podaje, że kwesta uliczna w ramach XIV Tygodnia LOPP-u dała 671 zł 54 gr. Dotychczas nie notowano tak dobrego wyniku.

— „Administrator” na gościnnych występach. W początku bm. przyjechał do Pińska osobnik, podający się za Borysa Tomaszewskiego, administratora scenicznego zespołu rosyjskiego z Rumuni. Zespół ten rzekomo miał występować w Sarnach i „administrator” miał rzekomo polecenie zorganizować występy w Pińsku.

Tomaszewski wynajął mieszkanie z całkowitym utrzymaniem u Konstantego Plewickiego, dyrygenta chóru katedry prawosławnej.

Po 8 dniach „administrator” zwiął, narażając p. Plewickiego na straty około 50 zł Spryciarza poszukuje policja.

— Znieważenie policjanta. Marek Łojko, m-c gm. Brodnica, wychodząc z lokalu Sądu Grodzkiego w Łowiszynie dopuścił się słownego i czynnego znieważenia posterunkowego P. P. Konstantego Gruchalskiego za to, że ten złożył w sądzie niekorzystne dla Łojki zeznania. Napastnika zatrzymano.

WOŁKOWYSKA

— Powitanie wracającego z manewrów wojska. Na blisko trzykilometrowej trasie tłumy ludności i działwy szkolnej wiewatowały na cześć armii, obruczając mnóstwem kwieciami wspaniale prezentujące się szeregami, i częstując żołnierzy papierosami. Przy głównej bramie w rynku powitał wojsko przedstawiciel władz. Silny deszcz nie odstraszył tłumów.

— Na odbyłym w dniu 15 września walnym zebraniu Federacji PZO. uchwalono między innymi urządzić kurs dla kierowców samochodowych i motocyklowych. Kurs rozpocznie się około 1 października. Koszty uczestnictwa wyniosą tylko około 40 zł za kurs samochodowy i 25 zł za motocyklowy, przyczem korzystać z kursu mogą tylko członkowie sfederowanych związków.

DZIŚNIEŃSKA

— Przegląd ogierów. W dniach 14 i 15 bm. odbył się w Głębokiem i Łużkach przegląd (licencja) ogierów z terenu pow. dziśnieńskiego. Do przeglądu dostarczono około 450 ogierów w wieku od 2-eh lat. W wyniku przeglądu 112 ogierów otrzymało licencje, jako uznane za rozplodników. Przeglądu ogierów dokonała komisja w składzie: inspektora chorowu koni Wileńskiej Izby Rolniczej Steczkiewiczza, rejonowego inspektora koni mjr. Zielińskiego i powiatowego lekarza weterynarii Rajszysa.

— ZWARIOWAŁ PO POBICIU. Mieszkaniec m. Głębokiego Załka Elingow, na fle nieporozumień rodzinnych i majątkowych, pobit dotkliwie swego zwiagra, Dawida Frydmana. Wskutek odniesionych obrażeń Frydman dostał pomieszaną zmysłów. Na kurację odwieziono go do kliniki USB w Wilnie.

WOŁOŻYŃSKA

— W OTO i KR w Wołozynie odbyło się zebranie wszystkich instruktorów organizacji społecznych z terenu powiatu. Omówiono sprawę uzgodnienia prac społecznych i oświatowych. Postanowiono zorganizować systematyczne doskonalanie młodzieży pozaszkolnej na terenie całego pow.

Pomocą w tej pracy będzie biblioteczka „Pracownika społecznego” istniejąca przy Inspektoracie szkolnym w Wołozynie.

Na zebranie to przybyli: instruktorzy rolni, instruktorzy KGW, instruktorzy PR, Młodej Wsi, Ochotniczych Straży Pożarnych, instruktor OP p. Sajdach i agronom powiatowy inż. Mikołajczyk.

— Ukończenie prac przy przebudowie ul. Wileńskiej. Główna arteria komunikacyjna m. Wołozyna, ul. Wileńska została całkowicie oddana do ruchu kołowego i pieszego. Długość ulicy wynosi 1100 m. Prace koło przebudowy trwały od 1935 r. do 1937 r. Powodem tak wolno postępującej pracy był brak kredytów na ten cel. Miasto znajduje się w ciężkich warunkach finansowych. Starania miasta o otrzymanie jakichkolwiek kredytów spełają stale na niczym. Mimo tych trudności prace zostały wykonane i dziś ul. Wileńska jest osobą miasta.

Nawierzchnia została wykonana z kostki wyciosanej z polnego kamienia. Ułożono krawężniki i chodniki z trzech dół. Po obu stronach ulicy posadzono 240 jesionów i białych akacji. Drzewa zostały sprowadzone z Lubelszczyzny.

Koszt przebudowy wyniósł 28 tys. złotych.

Miasto otrzymało na ten cel 10 tys. zł z Funduszu Pracy, 6 tys. z Wydz. Powiatowego, pozostałą sumę magistrat pokrył z własnych funduszy.

— Z ementaza — pastwisko. Bojarczyk Władysław, lat 36 mieszkający wsi Gudzińskiego, gm. lyngmianiskiej rozgrodził samowolnie miejscowe ementarz i tam urządził pastwisko dla konia. Koń zniszczył szereg grobów. Wieśniaka pociągnięto do odpowiedzialności.

— Z powodu zawodu w miłość. 4 bm. o godz. 21 Andrzej Grzegorz, lat 25, kawaler, biuralista, zam. w Wołozynie przy ul. Piłsudskiego 14, usiłował pozbawić się życia wyrzuceniem z rewalweru.

Powodem targnięcia się na życie był zawód miłośny.

Rannego przewieziono do szpitala sejmikowego w Wołozynie.

Stan jego zdrowia nie jest groźny.

— Przywłaszczenie? W dniu 9 bm. zawiadomiono post. pol. w Wołozynie, że mieszkający wsi Zacharow, gm. wołyńskiej Janowski Karol otrzymał 20 zł. celem wpłaty na konto FON, które przywłaszczył. Pieniądże zostały uzyskane z imprezy zorganizowanej przez Zarząd Koła Młodej Wsi w Zacharzewie.

Wileńszczyzna zakup samoloty dla armii

W wyniku zapoczątkowanej zbiórki na zakup samolotów, w której udział wileńszczyzny ma się wyrazić w ufundowaniu dwóch samolotów, do 1.1X rb. wpłynęło na r-k Okręgu Wojew. 2.267 zł 73 gr.

W celu nasilenia akcji Wileńskiej Okręg Wojew. rozesał w bm. do podległych Obwodów Pow. i Miejskiego LOPP 1700 szt. plakatów propagandowych, przeznaczonych na reklamę zbiórki.

Również pomyślnie rozwija się akcja zbiórki na terenie Obwodu Leśnego LOPP Wileńskiej Dyrekcji L. P., gdzie pracownicy 7 nadleśnictw uchwalili opodatkować się w wysokości 10/0 poborów brutto na okres 8 miesięcy.

KOP ufundował umeblowanie dla szkoły

We wsi Iłiszczewice (7 km. od Wiljki) odbyła się skromna, lecz jakże piękna i wymowna uroczystość. W Iłiszczewicach zbudowany został nowy gmach 4-klasowej szkoły powszechnej im. Marszałka Piłsudskiego, który z dn. 1 września oddany został do użytku. Dla tej to szkoły saperszy KOP ufundował całkowicie umeblowanie jednej klasy oraz ofiarował aparat radiowy zakupiony z drobnych składek żołnierskich. Hojny ten dar saperszy KOP przekazali szkole w dniu 16 bm. w obecności wicestarosty powiatowego i inspektora szkolnego. Inspektor szkolny, zarówno jak i działka szkolna, złożyli „kopistom” serdeczne podziękowanie.

Kolejowe zniżki przejazdowe dla uczestników Złota Młodzieży T-wa Uniwersytetu Robotniczego i Związku Robotniczych Stowarzyszeń Sportowych

Ministerstwo Komunikacji przyznało ulgi przejazdowe w dniach od 17 do 21 września na przejazdy zbiorowe od miejsca zamieszkania do Warszawy i z powrotem dla uczestników Złota Młodzieży, organizowanego w dniu 19 września rb. w Warszawie przez Towarzystwo Uniwersytetu Robotniczego i Związek Robotniczych Stowarzyszeń Sportowych.

Ulgi te dla przejazdów grupowych, co najmniej 5 osób, będą stosowane w drodze wyjątku ze zniżką 60 proc.

Odpowiednie zaświadczenia na uzyskanie w kasach kolejowych powyższych zniżek będą wydawane na zgłoszenia Towarzystwa Uniwersytetu Robotniczego lub Związku Robotniczych Stowarzyszeń Sportowych.

Starosta ukarał

Starosta grodzki wileński ukarał w trybie administracyjno-karnym następujące osoby:

Za spowodowanie awantury na dworcu kolejowym w stanie opilstwa Aleksandra Gledroja (Gdańska 4) grzywną zł. 10 z zamianą na 10 dni aresztu.

Za nieostrożną jazdę samochodem Nachmana Lewina (Kalwaryjska 11) grzywną zł. 50 z zamianą na 5 dni aresztu.

Za pozostawienie w hotelu w zasław książkę wojskowej Ignacego Kamińskiego (folwark Szerszenie, gm. pliskiej) zł. 10 z zamianą na 5 dni aresztu.

Za posiadanie wytrychów Franciszka Maslina (Lwowska 26) na 10 dni bezwzględniego aresztu.

Za niszczenie trawników przy ul. Młynowej Wincentego Drozda (Przejazd 6) — zł. 10 grzywny z zamianą na 10 dni aresztu.

KRONIKA

— Przepowiednia pogody na 18 bm. Pogoda o zachmurzeniu umiarkowanym, lekka skłonność do burz i przelotnych deszczów. Rano miejscami mgły. Widzialność dobra. Ciężko.

Umiarkowane wiatry z kierunków południowych (w górach halny), wiatry górne z prędkością do 50 km na godzinę.

WILEŃSKA

LYZURY /AFTEK:

Dzisiaj w nocy dyżurują następujące apteki:

Sokolowskiego (Tyzenhauzowska 1); Sów Chomiczewskiego (W. Pohlanka 25); Miejska (Wileńska 23); Turgiele i Przedmiejskich (Niemiecka 15); Wysockiego (Wielka 3).

Ponadto stale dyżurują apteki: Paka (Antokolska 42); Szanłyra (Legionów 10) i Zajczkowskiego (Witoldowa 22).

HOTEL „ST. GEORGES”
W WILNIE
Pierwszorzędny — Ceny przystępne
Telefony w pokojach

Hotel EUROPEJSKI
Pierwszorzędny — Ceny przystępne
Telefony w pokojach Winda osobowa

MIEJSKA.

— Uruchomienie nowej rozmownicy telefonicznej. Przy ul. Wilkomierskiej Nr. 48 w sklepie win i wódek M. Borysewicz zainstalowany został automat telefoniczny do użytku publicznego.

— Kanał kanalizacyjny - Selekowy na ul. Popławskiej i Subocz. Zarząd miejski uwzględniając petycję mieszkańców Saskiej Kępy wybudował wielki kanał kanalizacyjno-ściekowy, przechodzący przez ul. Popławską i częściowo Subocz.

WOJSKOWA

— Walny Zjazd Kola Ochotników h. 205 p. p. im. Jana Kilińskiego. W związku ze zbliżającym się terminem Zjazdu Kola (2-3 października rb.) Zarząd Kola zwraca się z gorącym apelem nie tylko do h. ochotników, ale i do byłych oficerów i podoficerów 205 p. p. by zechcieli zgłaszać swe wstąpienie do Kola i uczestwo w Zjeździe osobistie w worki lub czwartki, Warszawa, ul. Wspólna Nr. 81 w godz. 19-21, lub też listownie. Warszawa, skrzynka pocztowa Nr. 055.

Ze ZWIĄZKÓW i STOWARZYSZEŃ.

— Podwieczorek Strzelecki. Staraniem Oddziału Z. S. przy Wytwórni Polskiego Monopola Tytoniowego w Wilnie, oraz przy łaskawym udziale artystów scen polskich odbędzie się „Podwieczorek Strzelecki” połączone z dancingiem w dniu 18 bm. o godz. 22 m. 30 w Ustroniu ul. Mickiewicza 24.

RÓŻNE.

— Stowarzyszenie „Służba Obywatelska” w Wilnie organizuje roczny kurs mistrzów krawieckich przeznaczony dla czeladników krawieckich posiadających 2-letnią praktykę w pracowniach krawieckich.

Kurs bezpłatny. Wpisowe 25 zł.

Zajęcia będą się odbywały w warsztatach Państwowego Gimnazjum Krawieckiego.

Informacji udziela szkoła zawodowa, ul. Bisk. Bandurskiego 4-6 w godz. 10-14 ej.

Wyrok śmierci

W pierwszych dniach maja Grodzieńszczyznę obiegła potworna wiadomość o zamordowaniu w Mostach w celach rabunkowych rodziny Cywińskich. Ofiarami mordu byli: emerytowany kolejarz Wincenty Cywiński, jego żona Kamilla i służąca Jadwiga Piławska.

Energiczne śledztwo, prowadzone przez miejscowe władze policyjne z komendantem powiatowym p. Boruckim na czele, doprowadziło po paru dniach do wykrycia i ujęcia sprawcy zbrodni. Był nim Piotr Rudziński — syn sąsiada ofiar mordu, schwyty w Wilnie.

Zbrodniarz po zaarrestowaniu przy

znał się do winy. Podczas śledztwa zmienił pierwotne zeznania, wskazując, jako sprawców morderstwa, inne osoby. Onegdaj na rozprawie sądowej w grodzieńskim sądzie okręgowym Rudziński cofnął wszystkie złożone przedtem zeznania.

Sąd Okręgowy pod przewodnictwem p. wiceprezesa Meriego, po wysłuchaniu przemówienia oskarżycielskiego p. wiceprokuratora Rabczewskiego, skazał Piotra Rudzińskiego na karę śmierci przez powieszenie.

Obrońca skazanego mec. Daniłowicz zapowiedział apelację.

Wiadomości radiowe

WYCIECZKA DLA RADIOSŁUCHACZÓW.

Niedzielną wycieczką dla radiosłuchaczy zwiędzi w najbliższą niedzielę dnia 19 września wystawę pod hasłem „Radio dla miasta i wsi”.

Zbiórka wyjątkowa w tę niedzielę o godz. 13.30 — miejsce zbiórki jak zawsze obok wieży kościoła św. Jana.

Uczestnicy wycieczki zwiędzą wystawę, studio radiowe z jego wszystkimi urządzeniami jak na przykład „kukułka” oraz będą mogli zostać na „Wieczorynce” w wykonaniu zespołu „Kaskada” transmitowanego ze studio na wystawie. Dla uczestników wycieczki wstęp na wystawę 20 gr. od osoby.

DZISIEJSZE AUDYCJE Z WYSTAWY RADIOWEJ.

Audycje Rozgłośni Wileńskiej, nadawane ze Studia na Wystawie Radiowej w gmachu Kasyna Garnizonowego (ul. Mickiewicza 30) cieszą się stale powodzeniem zwiędzającej Wystawy publiczności.

Program dzisiejszych audycji z Wystawy jest następujący:

Godz. 14.00 — Koncert życzeń w wykonaniu solistów. Na tę audycję wiehili-le koncertów życzeń zapewne tłumnie poproszą.

Godz. 15.15 — Koncert rozrywkowy w wykonaniu orkiestry jazzowej.

Godz. 16.00 — Audycja w wykonaniu zespołu dziecięcego pt. „I my też urządzamy koncert”. Na tę audycję koniecznie powinni przybyć mali przyjaciele — słuchacze radia.

LÓDZCY REWELERSI śpiewają dla słuchaczy całej Polski.

W dniu 18 września o godz. 21.05 w programie ogólnopolskim wystąpi jedyny w Łodzi zespół rewelersów Karola Lubawskiego. Zespół ten zawiązał się w jednym z oddziałów Związku Strzeleckiego, zachęcony do tym powodzeniem „audycji rewelersowskiej” w radio, składa się z ludzi szarej codziennej pracy. Rewelersi łódzcy kilkakrotnie już produkowali się z dużym powodzeniem w audycjach lokalnych. Obecnie usłyszą ich radiosłuchacze na fali ogólnopolskiej.

TEATR I MUZYKA

TEATR MUZYCZNY „LUTNIA”

— Dzisiaj grana będzie po cenach zniżonych małowizna operetka Leo Falla „RÓZA STAMBULU”.

— Poniedziałek raz jeden tylko po cenach propagandowych grana będzie operetka „NOC W WENECEJI”.

— „WIEDENSKA KREW”. Oto tytuł operetki Johanna Straussa, którą reżyser M. Downunt w końcu przyszłego tygodnia wprowadza na scenę Teatru „Lutnia”. W operetce tej oprócz całego stałego zespołu weźmie udział znakomita artystka opery warszawskiej, oraz oper zagranych Olga Olga.

— Jutro w niedzielę o godz. 4 popoł. grana będzie po raz ostatni w sezonie klasyczna operetka Planquette „DZWONY Z CORNEVILLE”.

RADIO

SOBOTA, dnia 18 września 1937 r.

6,15 — Pieśń por.; 6,18 — Gimnastyka; 6,38 — Muzyka; 7,00 — Dziennik poranny; 7,10 — Muzyka; 8,00 — Audycja dla szkół; 8,10 — Przerwa; 11,15 — Śpiewamy piosenki; 11,40 — Fryderyk Smelana: Fragmenty z op. „Sprzedana naręczona” 11,57 — Sygnał czasu; 12,03 — Dziennik południowy; 12,15 — „Pamiętajmy o nich” — pog.; 12,25 — Koncert orkiestry wojsk.; 13,00 — Przerwa; 14,00 — Koncert życzeń (Transm. ze studia na Wystawie Radiowej); 15,00 — „Wrony, czajki i komary” — pog. o obozie szybowcowym; 15,10 — Życie kulturalne; 15,15 — Koncert rozrywkowy w wyk. orkiestry jazzowej. Transmisja z Wystawy; 15,45 — Wiadomości gospodarcze; 16,00 — „I my też urządzamy koncert” aud. w wyk. zespołu Dziecięcego. Transmisja z Wystawy; 16,30 — Sonaty na wiolonczelę i fortepian w wyk. St. Szpinalskiego i Alberta Kaiza; 17,10 — Suita Czajkowskiego i Sibeliusa w wyk. orkiestry; 17,50 W zamku Zawiszy Czarnego — pog.; 18,00 — Piosenkarze francuscy; 18,15 — Monolog Leona Wollejski. Transmisja z Wystawy; 18,30 — Z preludeów Debussy'ego; 18,40 — Program na niedzielę; 18,45 — Wiad. sport.; 18,50 — Poadańka; 19,00 — „Górniki i hutnicy w pieśni” — audycja słowno-muzyczna; 19,40 — Pogadanki; 19,50 — Wiad. sportowe; 20,00 — „Bliżej będą” audycja dla Polaków za granicą; 20,45 — Dziennik wiecz.; 20,55 — „Nowiny leśne” — raport z wycieczki leśników polskich do Niemiec; 21,05 — Koncert rozrywkowy; 21,45 — Przegląd wydawnictw — prof. Henryk Motkiewicz; 22,00 — Koncert rozrywkowy; 22,50 — Ostatnie wiadomości; 23,00 — Tańczenie; 23,30 — Zakończenie.

NIEDZIELA, dnia 19 września 1937 r.

8,00 — Sygnał czasu i pieśń; 8,03 — Dziennik por.; 8,15 — Gazetka roln.; 8,35 — Muzyka; 8,50 — Informacje rolnicze dla Ziemi Płn. Wschodnich; 9,00 — Transmisja nabożeństwa; 11,00 — Koncert ork.; 11,57 Sygnał czasu; 12,03 — Idzie jesień. Koncert; 13,00 — „Pracujemy nad pogłębieniem przyjaźni polsko-rosyjskiej”, pogad.; 13,05 — W perspektywie tygodnia — felieton; 13,10 — Melodie operetkowe w wyk. orkiestry, solistów i chóru; 14,40 — Co slychać na świecie? — opowie Sergiusz Sorokot; 14,50 — Wieczorynka na Wystawie Radiowej; 15,20 — Wesola muzyczka; 15,45 — Organizacja rolnictwa jego siła — pogad.; 16,00 — „Zagadkowy naród — Baskowie” — raport muz.; 16,20 — Muzyka hiszpańska; 16,40 — Wil. wiad. sportowe; 16,45 — Z utworów Ludwika Beethovena; 17,00 — Podwieczorek przy mikrofonie — Transmisja z Wystawy Radiowej w Wilnie; Ok. 17,55 — W przerwie „Polski drukarz we Florencji”, felieton; 19,00 — Powszechny Teatr Wyobrazni „Dwóch nieśmiały”; 19,47 — Raport; 19,55-20,00 — Przerwa; 20,00 — Koncert europejski z Szwajcarii, z Zurichu i Lozany; 21,00 — Przełom polity.; 21,10 — Dziennik wiecz.; 21,20 — „Kłębienie słów” — groteska słowno-muz.; 21,50 — Wiad. sport.; 22,10 — Recital fortep. Artura Hermelina; 22,50 — Ostatnie wiad.; 23,00 — Program na poniedziałek; 23,05 — Koncert życzeń; 23,30 — Zakończenie.

Zjazd hodowców bydła

Z inicyjatywy Izby Rolniczej w Wilnie w dniu 27 bm. ma być zwołany do Wilna zjazd hodowców bydła z terenu województwa wileńskiego i nowogródzkiego. Tematem obrad będzie sprawa podniesienia hodowli bydła na tych terenach.

KONRAD TRANI

ZEMSTA

— Bardzo kiepsko i bardzo niechętnie.

— Nic nie szkodzi, młody człowiek da już sobie jakąś radę z czasem. A kiedy interes już będzie ubity — nastąpi to najpewniej za jakie pół roku, młody człowiek otrzyma extra gratyfikację w wysokości dziesięciu tysięcy franków, naturalnie gotówką na stół. Nie licząc djet... Niech mi bowiem wolno będzie zauważyć, że wierny sługa, Pierre, opłacać będzie nie tylko rachunek hotelowy, ale i kieszonkowe wydatki swego pana. A wydatki te będą dość znaczne, jeśli weźmiemy pod uwagę, że pan hrabia obracać się będzie w sferach odpowiadających jego pozycji społecznej.

Henri pilnie zajadał.

— A skoro impreza się nie powiedzie, wdopną obydwa; młody hrabia i jego wierny sługa, prawda? — zapytał ironicznie.

— Bzdura — Czy myślisz, że z obawy o ciebie stracę zwykły dryg do interesów? Zawsze nabijałem polięje w butelkę i teraz będzie to samo!

— Tak długo dżban wodę nosi, dopóki się ucho nie urwie — zauważył Henri.

20

Ale zachowanie się jego uległo widocznej zmianie. Z twarzy znikł wyraz nieufności, a w głosie znać było pewne wahanie.

Afryka, Londyn, pół roku beztróskiego życia... To byłoby cudowne! A i dziesięć tysięcy franków stanowiłby sumkę nie do pogardzenia. Moznaby z temi pieniędzmi zacząć inne życie... Pierre to szczwany typ, umie wymigać się od nieszczęścia...

Jednak Henri nie był zachwycony propozycją. Od wielu lat przedzierał się z trudem przez życie, w ciągłym kontakcie ze zbrodnią, w bezpośredniej styczności z asami i walekami podziemnego świata — mimo to ani jeden policjant nie miał prawa patrzeć na niego z góry. Miał czyste ręce i czyste sumienie. Henri wahał się. Dziesięć tysięcy franków — dużo pieniędzy, a pół roku życia to długi okres czasu. Dostatecznie długi, aby odzyskać utraconą radość życia... dostatecznie długi również, by wyspać się nie raz, ale dziesięć razy...

— Pokaż mi te twoje świecidełka — rzekł wreszcie, tylko poto, by odwlec decyzję. — Znam się na tem trochę.

Stół ich stał w kącie. Pierre podniósł nieco serwetę i sięgnął do kieszeni.

— Mam je przy sobie przypadkiem, bo chciałem w powrotnej drodze wstąpić do jubilera, żeby niektóre z nich przeszlifował. Kilka nieznanicznych zmian wyjdzie im na dobre...

Pod osłoną grubej serwetki jeden kamień po drugim wędrował do rąk muzyka i wracał tą samą drogą.

— Ten rubin jest wspaniały — powiedział Henri, oglądając klejnot w złotej oprawie.

Kamień lśnił krwawo i gorąco, jakgdyby tkwiła w nim dusza, emanująca sytą, płomienną czerwień.

— Czyż dostrzegł ten niebieskawy odblask? To indyjski kamień — dodał.

— A ty skąd się na tem znasz? — zapytał Piotr podejrzliwie.

— Mój Boże, tak jakoś... niejednego nauczył się człowiek w życiu.

— A więc, Henri, jak będzie z nami? Przystajesz na moją propozycję?

— Sam nie wiem, co ci powiedzieć...

Henri zaczął obierać jabłko. Twarz jego przybrała wyraz jeszcze surowszy aniżeli zazwyczaj. Pierre przyglądał mu się z napiętą uwagą. Znał się na ludziach i wiedział, że nie będzie się czemu dziwić, jeśli posłyszysz w odpowiedzi stanowcze „Nie!”. Nie chciał jednakże przyznać się przed samym sobą, jak bardzo dotknęłaby go odmowa Henri'ego. Nie miał przecież najmniejszego sensu tracić czas na namawianie chłopaka do takiego wspaniałego interesu! Przytem wszystkim jednak Pierre uświadamiał sobie coraz wyraźniej, że właśnie Henri a nikt inny nadawał się do tego w tym wypadku.

— Druk kosztorysowy otrzymała można w biurze Zarządu Miejskiego codziennie od godz. 10-12 za zwrotu kosztów, gdzie można informować się o przetargu i przejrzeć projekty.

Zarząd Miejski zastrzega sobie prawo unieważnienia przetargu zlecenie robót w zmienionym zakresie i dowolny wybór oferenta.

Burmistrz (J. Rzepliela)

(D. c. n.)

KSIAŻĄTKO
Nieodwołalnie ostatni dzień
Tylko u nas uroczy film polski i piękny kolorowy nadprogram.

CASINO
Dzisiaj, Tytan sezonu 1937-38, który porwie wyobraźnię serca
Bohaterowie morza

HELIOS
Dzisiaj Potężny dramat miłosny
Zabronione szczęście

SWIATOWID
Nowy triumf króla pieśni
JANA KIEPURY w filmie
W BLASKU SŁONCA

OGNISKO
Dzisiaj wielkie światowe kinematogramy
KOENIGSMARK

CASINO JUŻ WKRÓTCE
Wspaniały potężny epos życia Wschodu
ZIEMIA Błogosławiona

W rolach głównych: Paul MUNI i Luiza RAJNER
W walce o byt w plomienach rewolucji kwitła ich miłość tak silna, piękna i prosta jak „Ziemia Błogosławiona”

Kino MARS
Dzisiaj premiera. Film dwa razy nagrodzony: 1) przez rząd francuski, oraz 2) na Międzynarod. Wystawie Filmowej w Wenecji
ZWYCIĘŻYŁY KOBIETY

AKUSZERKI
AKUSZERKA
Maria Laknerowa

LOKALE
POKÓJ słoneczny, umebłowany, z osobnym wejściem. Ul. J. Jasińskiego 11 m. 8

POKÓJ suchy, ciepły, jasny do wynajęcia dla solidnego ul. Wivulskiego 6-2

Handel i Przemysł
TERAZ CZAS sadić truskawki i lilyny, zamawiać drzewka owocowe. Poleca ogrodnictwo W. WELER, Wilno, ul. Sadowa 8

NAJTAŃSZE ŹRÓDŁO zakupu pończoch, skarpet, rękawic, ck., bielizny, krawatów W. NOWICKI, Wilno, Wieka 30. Nowinki sezonowe.

LEKARZE
DOKTOR MED.
J. Piotrowicz-Jurczenkowa

DOKTOR
Blumowicz
choroby weneryczne, skórne i moczopłciowe

Kupno i sprzedaż
KUPIĘ DOMEK murowany na własnej ziemi z ogródkiem, niedaleko centrum, w cenie do 10 tys. zł

OKAZYJNIE kupię używany Magiel w dobrym stanie. Oferę składać w administracji „Kurjera Wileńskiego” pod „Magiel”.

SŁOWNIK języka polskiego, 8 tomów całości (7,541 stron, 15,082 słupki wielkiej Gemki) do sprzedania za pół ceny katalogowej.

PLAC 1500 m, po 1 zł 50 gr. za metr, sprzedaje się przy ul. Bystrzyckiej, teren równy, ziemia własna. Wiadomość Antkoł, ul. Piaski 33. Bociewiczowa Jadwiga.

Tabela loterii
8-my dzień ciągnięcia 4-ej klasy 39-ej Loterii Państw.
I i II ciągnięcie
Główne wygrane

Table with lottery numbers and prizes. Columns include prize amounts (e.g., 15,000 zł., 10,000 zł.) and corresponding winning numbers.

Table with lottery numbers and prizes. Columns include prize amounts (e.g., 857 17119 346 465 081 792 847 65 925) and corresponding winning numbers.

Table with lottery numbers and prizes. Columns include prize amounts (e.g., 10000 zł., 5000 zł.) and corresponding winning numbers.

Table with lottery numbers and prizes. Columns include prize amounts (e.g., 10000 zł., 5000 zł.) and corresponding winning numbers.

Table with lottery numbers and prizes. Columns include prize amounts (e.g., 10000 zł., 5000 zł.) and corresponding winning numbers.

Table with lottery numbers and prizes. Columns include prize amounts (e.g., 10000 zł., 5000 zł.) and corresponding winning numbers.

Table with lottery numbers and prizes. Columns include prize amounts (e.g., 10000 zł., 5000 zł.) and corresponding winning numbers.

Dorożkarz — alfons
Do policji zgłosiła się wczoraj Maria Rynkiewiczówna, ko bieta lekkich obyczajów, zam. przy zaułku Nikodemskim i za meldowała, że już od dwóch lat jest mallretowana przez swego „przyjaciela” dorożkarsza Jana Daleckiego (Wawozyz 6), który znęca się nad nią w nieludzki sposób, zabierając jej wszystkie zarobione pieniądze.

Wczoraj Rynkiewiczówna usiłowała stawić opór alfonsowi. Gdy zgłosił się do niej o pieniądze, odpowiedziała szorstko, że nic nie da. Dalecki dotkliwie ją zbił, zabrał pieniądze przemocą, zdemolował mieszkanie i ułoił się z tym, by... po paru dniach znowu zażądać „swojej części”.

Tym razem jednak w obrobnie stanęła policja (-)

BUTY OFICERSKIE
ORAZ RÓŻNE OBUIE
TYLKO Z PRACOWNI W. PUPIAŁŁO
Ostrobramska 25

OGŁOSZENIA
do Kurjera Wileńskiego
PRZYJMUJE na najbardziej dogodnych warunkach ADMINISTRACJA „Kurjera Wileńskiego” Ul. Biskupia nr. 4

DRUKARNIA
INTROLIGATORNIA
„ZNICZ”
Wilno, ul. Biskupia 4, Telefon 3-40

REDAKCJA i ADMINISTRACJA
Konto P.K.O. 700.312 Konto rozrachunkowe 1, Wilno 1
Centrala — Wilno, ul. Bisupa Bandurskiego 4

Od działy Nowogródek, ul. Kościelna 4
Lida, ul. Zamkowa 4
Baranowicze, ul. Mickiewicza 1

CENA PRENUMERATY miesięcznie: z odnoseniem do domu w kraju — 3 zł., za granicą 6 zł., z odbiorem w administracji zł. 2,50

CENY OGŁOSZEŃ: Za wiersz milimetr, przed tekstem 75 gr., w tekście 60 gr. za tekst 30 gr., kronika redakcji i komunikaty 60 gr. za wiersz jednoszp.